

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 48

Rozeslána dne 29. května 1992

Cena Kčs 8,-

O B S A H:

- 228. Zákon, kterým se mění a doplňuje devizový zákon č. 528/1990 Sb.
 - 229. Zákon o komoditních burzách
 - 230. Zákon o Federální železniční policii
 - 231. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákoník práce a zákon o zaměstnanosti
 - 232. Zákon o policejních vysokých školách a o zřízení Policejní akademie
 - 233. Zákon o použití přebytku státního rozpočtu federace za rok 1991
- Redakční sdělení o opravě chyb

228

ZÁKON

ze dne 22. dubna 1992,
kterým se mění a doplňuje devizový zákon č. 528/1990 Sb.

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Devizový zákon č. 528/1990 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 písm. e) se za slova „zahraniční cenné papíry“ doplňují čárka a slova „vkladové listy znějící na cizí měnu“.

2. V § 2 písm. f) se spojka „a“ mezi slovy „koupě“ a „prodej“ nahrazuje čárkou a v textu v závorce se vypouští slovo „půjčka“.

3. § 3 zní:

„§ 3

(1) Devizovou bankou se pro účely tohoto zákona rozumí banka se sídlem v tuzemsku a pobočka zahraniční banky, pokud z povolení působit jako banka¹⁾ nebylo vyloučeno obchodování s devizovými hodnotami nebo provádění platebního styku se zahraničím.

(2) Pokud tento zákon nestanoví jinak, vztahují se na devizovou banku, s výjimkou pobočky zahraniční banky, ustanovení upravující právní postavení devizových tuzemců - právnických osob. Pobočka zahraniční banky není při výkonu své činnosti vyplývající z povolení působit jako banka považována za devizového cizozemce.“

Odkaz č. 1 zní:

„¹⁾ § 6 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách.“

4. § 5 zní:

„§ 5

(1) Devizovými tuzemci jsou fyzické osoby, které mají v tuzemsku trvalý pobyt,²⁾ a právnické osoby, které mají v tuzemsku své sídlo.

(2) Ostatní fyzické a právnické osoby jsou devizovými cizozemci. Devizovými cizozemci jsou rovněž mezinárodní organizace se sídlem v tuzemsku, zřízené a vyvíjející činnost v České a Slovenské Federativní Republice podle zvláštních předpisů.³⁾

(3) Práva a povinnosti devizových tuzemců - právnických osob se vztahují rovněž na devizové tuzemce, kteří jsou fyzickými osobami - podnikateli,^{3a)} při vykonávání jejich podnikatelské činnosti.“

Odkazy č. 2, 3 a 3a znějí:

„²⁾ Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

Zákon č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky.

³⁾ Zákon č. 116/1985 Sb., o podmínkách činnosti organizací s mezinárodním prvkem v Československé socialistické republice, ve znění zákona č. 157/1989 Sb.

^{3a)} § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.“

5. V § 6 odst. 2 písm. b) se za slovo „církvím“ vkládají čárka a slova „náboženským společenstvem⁴⁾“ a v § 6 odst. 2 písm. b) se doplňují čárka a slova „pokud se nejedná o jejich podnikatelskou činnost;“.

Odkaz č. 4 zní:

„⁴⁾ Zákon č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a poskytování církví a náboženských společeností.“

6. V § 6 odst. 2 písm. c) se doplňují slova „a fyzickým osobám - podnikatelům při vykonávání jejich podnikatelské činnosti.“.

7. § 7 odst. 2 písm. a) zní:

„a) s devizovými hodnotami, které podléhají nabídkové povinnosti (§ 11 odst. 1, § 17 odst. 1) a které devizová banka odmítla koupit (§ 12 odst. 3, § 17 odst. 7) a vydala jim o tom potvrzení,“.

8. V § 7 odst. 4 se vypouštějí slova „- fyzické osoby“.

9. § 7 odst. 5 zní:

„(5) Jiné osoby, kterým Státní banka československá udělila povolení k obchodování s devizovými hodnotami a k provádění platebního styku se zahraničím, mají v rozsahu tohoto povolení práva a povinnosti stanovené tímto zákonem devizové bance. Státní banka československá stanoví opatřením vyhlášeným ve Sbírce zákonů podmínky pro provádění směnárenské činnosti těmito osobami.“

10. § 8 odst. 1 zní:

„(1) Devizový tuzemec může platit do zahraničí a přijímat platby ze zahraničí, pokud z prováděcího předpisu nebo z povolení Státní banky československé nebo z povolení jiného devizového orgánu učiněného v dohodě se Státní bankou československou nevyplývá jinak, výhradně prostřednictvím devizové banky, pokud se platební styk uskutečňuje bezhotovostně.“

11. Z nadpisu třetí části se vypouštějí slova „a devizových cizozemců“.

12. V § 9 odst. 1 se slova „na výzvu příslušného devizového orgánu ve stanovené lhůtě ohlásit mu“ nahrazují slovy „Státní bance československé ohlásit“ a slova „na podnikání“ se vypouštějí.

13. § 9 odst. 2 zní:

„(2) Prováděcí předpis stanoví lhůtu pro splnění

ohlašovací povinnosti podle odstavce 1 a může stanovit, na které případy se tato povinnost nevztahuje. V odůvodněných případech může být devizový tuzemec - právnická osoba zproštěna ohlašovací povinnosti zcela nebo zčásti udělením devizového povolení.“

14. V § 11 odst. 3 se slovo „kmenového“ nahrazuje slovem „základního“.

Odkaz č. 6 zní:

„⁶⁾ Obchodní zákoník.“

15. V § 11 odst. 6 se slova „obchodování s devizovými prostředky (§ 7 odst. 3)“ nahrazují slovy „případů uvedených v § 7 odst. 3 a § 14 odst. 1, a pokud nebylo vydáno devizové povolení podle odstavce 4 s účelovým určením použití těchto devizových prostředků“.

16. V § 12 odst. 2 se druhá věta nahrazuje tímto textem: „Koupě deviz se uskutečňuje podle kursu platného v den uvedený v platebním příkazu zahraniční banky. Není-li den uveden, uskutečňuje se koupě deviz podle kursu platného v den, kdy devizová banka obdržela platební příkaz zahraniční banky ve prospěch devizového tuzemce - právnické osoby. Pouze v případě, kdy devizová banka nemůže zjistit částku poukázovanou zahraniční bankou ve prospěch devizového tuzemce - právnické osoby jinak, než na základě výpisu z příslušného účtu, přepočte se tato částka podle kursu platného v den uvedený ve výpisu z účtu zahraniční banky.“

17. V § 13 odst. 1 se za slova „na základě“ vkládá slovo „jiného“ a doplňuje se druhá věta, která zní: „To neplatí, pokud jde o peněžní závazek devizového tuzemce - právnické osoby vyplývající z dluhopisů znějících na československou měnu se splatností do jednoho roku.“

18. § 13 odst. 2 a 3 znějí:

„(2) Úhrada devizových prostředků podle odstavce 1 se uskutečňuje podle kursu platného v den provedení úhrady, který je nezbytný pro dodržení splatnosti peněžního závazku. Není-li den splatnosti uveden, uskutečňuje se úhrada devizových prostředků podle kursu dohodnutého mezi devizovou bankou a devizovým tuzemcem - právnickou osobou. V ostatních případech se úhrada uskutečňuje podle kursu platného v den přijetí příkazu devizového tuzemce - právnické osoby k úhradě devizovou bankou.

(3) Státní banka československá určuje postup devizových bank při uskutečňování úhrad podle odstavce 1 a vyhláší jej opatřením ve Sbírce zákonů.“

19. Za § 13 se vkládají § 13a, 13b a 13c, které znějí:

„§ 13a

(1) Devizová banka je povinna prodat devizovému tuzemci - právnické osobě za československou měnu devizové prostředky k úhradě výloh fyzické osoby spojených s jejím vysláním na zahraniční pracovní ces-

tu touto právnickou osobou v rozsahu stanoveném ve zvláštním předpise.^{6a)}

(2) Devizová banka je povinna převést do zahraničí úhradu v devizových prostředcích, odpovídající protihodnotě československé měny složené devizovým tuzemcem - právnickou osobou, určenou na krytí nákladů činnosti její organizační složky v zahraničí.

(3) Devizová banka je povinna prodat devizovému tuzemci - právnické osobě na její žádost devizové prostředky nebo provést úhradu devizových prostředků devizovému cizozemci v rozsahu nezbytném

- a) k zajištění obrany a bezpečnosti státu,
- b) k úhradě výloh spojených s poskytováním služeb v oblasti zahraničního cestovního ruchu a placených v zahraničí.

(4) Prováděcí předpis stanoví, kterým devizovým tuzemcům - právnickým osobám je devizová banka povinna prodat devizové prostředky nebo které mají právo úhrady devizových prostředků podle odstavce 3 písm. a).

§ 13b

Devizový orgán příslušný podle § 6 odst. 2 může v odůvodněných případech udělit devizovému tuzemci - právnické osobě devizové povolení k výjimečnému nákupu devizových prostředků nad rámec případů uvedených v § 13 odst. 1 nebo v § 13a odst. 1 až 3.

§ 13c

Devizová banka je povinna prodat devizovému tuzemci - právnické osobě devizové prostředky nezbytné ke splnění peněžního závazku vyplývajícího z emise tuzemských cenných papírů znějících na cizí měnu.^{6b)}

Odkazy č. 6a a 6b znějí:

^{6a)} Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

^{6b)} Zákon č. 530/1990 Sb., o dluhopisech.

20. § 14 zní:

„§ 14

(1) Devizový tuzemec - právnická osoba se může bez devizového povolení smluvně zavázat k peněžitému plnění vůči devizovému cizozemci, může-li ke splnění tohoto závazku použít své peněžní prostředky, s výjimkou:

- a) nákupu nemovitostí v zahraničí,
- b) nákupu zahraničních cenných papírů,
- c) přijetí peněžního úvěru od devizového cizozemce.

(2) V případech, na které se nevztahuje odstavec 1, se může devizový tuzemec - právnická osoba smluvně zavázat k peněžitému plnění vůči devizovému cizozemci pouze po udělení devizového povolení. Prováděcí předpis může stanovit další případy, k nimž se toto povolení nevztahuje.

21. V § 15 odst. 1 písm. c) se vypouštějí slova „na podnikání“.

22. § 15 odst. 2 se vypouští.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

23. V § 16 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Devizový tuzemec - fyzická osoba zaměstnaná v zahraničí musí povinnost stanovenou v odstavci 1 splnit bez odkladu po návratu do tuzemska po skončení této nepřetržité pracovní činnosti v zahraničí.“. Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

24. V § 17 odst. 4 a v § 17 odst. 6 se slova „obchodování (§ 7 odst. 3), bez omezení“ nahrazují slovy „případů uvedených v § 7 odst. 3 a v § 23“.

25. V § 20 odst. 1 se za slovo „povolení“ vkládá čárka a slova „k placení devizovému cizozemci do zahraničí“ se nahrazují slovy „které v odůvodněných případech může vydat devizový orgán příslušný podle § 6 odst. 2 písm. b).“.

26. V § 22 odst. 1 se doplňuje druhá věta, která zní: „Tím není dotčen postup devizové banky podle zvláštního předpisu.“.

Odkaz č. 6c zní:

„6c) § 37 zákona č. 21/1992 Sb.“.

27. V § 22 odst. 2 se nahrazují slova „obchodování (§ 7 odst. 3), bez omezení“ slovy „případů uvedených v § 7 odst. 3 a § 23“.

28. § 23 zní:

„§ 23

(1) Devizový tuzemec - fyzická osoba se může bez devizového povolení smluvně zavázat k peněžitému plnění vůči devizovému cizozemci v cizí měně, s výjimkou nákupu nemovitostí v zahraničí, nákupu zahraničních cenných papírů a přijetí peněžního úvěru od devizového cizozemce, jestliže ke splnění tohoto závazku může použít v souladu s tímto zákonem:

- a) devizové prostředky uložené na devizovém účtu u devizové banky,
- b) devizové prostředky, které jí devizová banka je povinna prodat podle § 20 a 21,
- c) devizové prostředky, které devizová banka odmítla od ní koupit a vydala jí o tom potvrzení,
- d) devizové prostředky, které získá během svého pobytu v zahraničí,
- e) devizové prostředky, na které se nevztahují povinnosti podle § 17.

(2) Devizový tuzemec - fyzická osoba se může bez devizového povolení smluvně zavázat k peněžitému plnění v československé měně vůči devizovému cizozemci, s výjimkou

- a) nákupu nemovitostí v zahraničí,
- b) nákupu zahraničních cenných papírů a

c) přijetí peněžního úvěru od devizového cizozemce.

(3) V případech, na které se nevztahují odstavce 1 a 2, se může devizový tuzemec - fyzická osoba smluvně zavázat k peněžitému plnění vůči devizovému cizozemci pouze po udělení devizového povolení. Prováděcí předpis může stanovit další případy, v nichž se toto povolení nevyžaduje.⁶⁾

29. V § 24 odst. 1 písm. b) se vypouštějí slova „v tuzemsku a“.

30. § 25 zní:

„§ 25

Devizový cizozemec může nabývat vlastnické právo k nemovitostem v České a Slovenské Federativní Republice pouze:

- a) děděním,
- b) pro diplomatické zastoupení cizího státu za podmínky vzájemnosti,
- c) jde-li o nemovitost nabývanou do bezpodílového spoluvlastnictví manželů, z nichž pouze jeden je devizovým cizozemcem, nebo má-li nabýt nemovitost devizový cizozemec - fyzická osoba od manžela, rodičů nebo prarodičů,
- d) výměnou tuzemské nemovitosti, kterou vlastní, za jinou tuzemskou nemovitost, jejíž hodnota nepřevyšuje hodnotu původní nemovitosti,
- e) pokud má předkupní právo z titulu podílového spoluvlastnictví nemovitosti,^{6d)}
- f) pokud jde o stavbu, kterou devizový cizozemec vystavěl na vlastním pozemku,
- g) pokud tak výslovně stanoví zvláštní zákon.⁷⁾“

Odkazy č. 6d a 7 znějí:

„^{6d)} Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 47/1992 Sb.).

⁷⁾ Např. zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění zákona č. 92/1992 Sb.“.

31. V § 28 se za slova „zahraniční platební dokumenty“ vkládá čárka a slova „vkladní knížky znějící na cizí měnu“.

32. V § 29 se za odstavec 2 doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Státní banka československá může stanovit opatřením ve Sbírce zákonů maximální částky devizových prostředků, které lze vyvézt do zahraničí v hotovosti.“

33. V § 31 odst. 3 písm. b) se za slovo „zděděné“ doplňuje slovo „zlaté“.

34. Část sedmá zní:

„ČÁST SEDMÁ

MAJETKOVÁ ÚČAST V ZAHRA NIČÍ

§ 34

(1) Devizový tuzemec se může majetkově účastnit v zahraničí jen s devizovým povolením Státní banky československé vydaným v dohodě s federálním ministerstvem financí a federálním ministerstvem zahraničního obchodu.

(2) Majetkovou účastí v zahraničí se rozumí pro účely tohoto zákona majetkový podíl devizového tuzemce na právnické osobě, která je devizovým cizozemcem, nebo majetková účast devizového tuzemce na podnikání devizového cizozemce, jestliže s touto účastí je spojeno právo devizového tuzemce podílet se na zisku a jeho povinnost podílet se na ztrátě.

(3) Devizový tuzemec může převádět svou majetkovou účast v zahraničí na devizového cizozemce jen s devizovým povolením Státní banky československé vydaným v dohodě s federálním ministerstvem financí a federálním ministerstvem zahraničního obchodu.

(4) Prováděcí předpis federálního ministerstva financí, Státní banky československé a federálního ministerstva zahraničního obchodu může stanovit, kdy se povolení podle odstavců 1 a 3 nevyžaduje a stanovit náležitosti takového povolení. Devizová povolení podle odstavců 1 a 3 nahrazují devizová povolení vyžadovaná podle § 14 a § 23 odst. 3, popřípadě podle § 10 odst. 2 a § 16 odst. 3.⁴⁾

35. V § 35 odst. 1 se za slova „v československé nebo v“ vkládá slovo „dohodnuté“ a na konci se doplňuje věta, která zní: „Tím není dotčen postup devizové banky podle zvláštního předpisu.“^{6c)}

36. § 35 odst. 2 zní:

„(2) Za cizozemský účet se považuje rovněž:

- a) vkladový účet u banky^{8a)} v případě, že se vlastník účtu stal devizovým cizozemcem nebo proto, že jej devizový cizozemec zdědil,
- b) vkladový list vydaný bankou v případě, že jeho vlastník je devizovým cizozemcem nebo se jeho vlastník stal devizovým cizozemcem nebo jej devizový cizozemec zdědil.“

Odkaz č. 8a zní:

„^{8a)} Zákon č. 21/1992 Sb.“.

37. V § 36 odst. 3 se doplňují druhá a třetí věta, které znějí: „Toto povolení se nevyžaduje, jde-li o převod dědictví nebo výživného (§ 31 a 32). Prováděcí předpis může stanovit další případy, kdy se devizové povolení nevyžaduje.“

38. § 38 zní:

„§ 38

(1) Zjistí-li devizový orgán, že osoba, u níž provádí devizovou kontrolu podle § 37, porušila povinnosti, které jsou jí stanoveny tímto zákonem, uloží jí, aby zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě odstranila.

(2) Devizový orgán může uložit devizovému tuzemci - právnické osobě, která porušila povinnosti stanovené jí tímto zákonem, pokutu až do výše 1 miliónu Kčs. Devizový orgán přitom postupuje podle předpisů o správním řízení.^{8b)}

(3) Pokuta uložená podle odstavce 2 je splatná do 30 dnů ode dne doručení pravomocného rozhodnutí devizového orgánu o uložení pokuty osobě uvedené v odstavci 2. Pokuty jsou odváděny do státního rozpočtu republiky příslušné podle sídla nebo bydliště osoby, které byla pokuta uložena.

(4) Devizový orgán může uložit pokutu podle odstavce 2 do jednoho roku ode dne zjištění porušení tohoto zákona, nejpozději však do 10 let ode dne, ve kterém byla povinnost porušena.“

Odkaz č. 8b zní:

„^{8b)} Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).“

39. V § 41 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Orgány celní správy přijímají na hraničních přechodech do úschovy rovněž československou měnu, k jejímuž dovozu se vyžaduje devizové povolení, jestliže osoba cestující do tuzemska toto povolení nemá.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3 a vkládají se v něm za slova „odstavce 1“ slova „a 2“.

40. V § 43 písm. f) se slova „přijímá úvěr v devizových prostředcích od devizového cizozemce“ nahrazují slovy „přijímá peněžní úvěr od devizového cizozemce“, v písmenu g) se na konci vypouštějí slova „a v tuzemsku“ a za písmenem m) se doplňuje nové písmeno n), které zní:

„n) neposkytuje součinnost devizovému orgánu provádějícímu devizovou kontrolu (§ 37 odst. 3).“

41. § 44 první věta zní: „Devizové přestupky podle § 43 písm. a) až j) projednávají příslušné orgány místní správy,¹⁰⁾ přestupky podle § 43 písm. k), l), m) orgány celní správy, a jedná-li se o devizový přestupek podle § 43 písm. n), devizové orgány.“

Odkaz č. 10 zní:

„¹⁰⁾ Zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon Slovenské národní rady č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona Slovenské národní rady č. 524/1990 Sb.

Zákon České národní rady č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících.

Zákon Slovenské národní rady č. 472/1990 Sb., o organizaci místní státní správy.“

42. V § 44 odst. 2 se slova „Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovem „policie^{11a)}“.

Odkaz č. 11 a zní:

„^{11a)} Zákon Slovenské národní rady č. 204/1991 Sb., o Policejním sboru Slovenské republiky.

Zákon České národní rady č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.“

43. § 45 odst. 1 písm. b) zní:

„b) pokutu až do výše 20 000 Kčs za devizové přestupky uvedené v § 43 písm. b) až n),“.

44. Za § 46 se zařazuje nový oddíl 3, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl 3

§ 46a

Blokové řízení

Devizový přestupek, který byl spolehlivě zjištěn, a nestačí-li domluva osobě, která se přestupku dopustila, mohou orgány uvedené v § 44 se souhlasem této osoby projednat v blokovém řízení a uložit blokovou pokutu až do výše 5 000 Kčs.“

45. § 48 odst. 1 zní:

„(1) Na rozhodování o devizovém povolení podle tohoto zákona se vztahují předpisy o správním řízení,^{8b)} s výjimkou uvedenou v odstavci 2.“

46. § 48 odst. 2 se vypouští a odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

47. V § 49 se za slova „Státní banka československá“ vkládají slova „po dohodě s ministerstvy financí republik“.

48. Za § 49 se vkládají nové § 49a a 49b, které znějí:

„§ 49a

(1) Federální ministerstvo financí v dohodě se Státní bankou československou a federálním ministerstvem zahraničního obchodu upraví prováděcím předpisem způsob vypořádání nároků z odběrních poukazů podniku zahraničního obchodu Tuzex a ze zůstatků účtů v nich vedených.

(2) Nároky podle odstavce 1 lze uplatnit do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 49b

Státní banka československá v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví opatřením vyhlášeným ve Sbírce zákonů postup devizových tuzemců - právnických osob v případě přijetí platby v devizových prostředcích v hotovosti v oblasti operativní evidence a výkaznictví.“

49. § 51 odst. 2 zní:

„(2) Devizové účty devizových tuzemců - právnických osob (§ 5 odst. 1 a 3) zřízené podle dosavadních předpisů zůstávají zachovány, a to s výjimkou devizových účtů zřízených podle § 11 odst. 3, do jejich vyčerpání. Pro použití zůstatků na devizových účtech platí ustanovení § 11 odst. 6. Devizové účty devizových tuzemců - právnických osob zřízené na základě devizového povolení se řídí podmínkami stanovenými v tomto povolení.“

Čl. II

Pokud se v devizovém zákoně používá pojmu

„devizový peněžní ústav“, rozumí se tím nadále „devizová banka“.

Čl. III

(1) Zrušují se:

1. § 17 odst. 2 písm. c), § 18 odst. 1, § 19 odst. 1 písm. i) a § 22 písm. j) zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů,
2. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu a federálního ministerstva financí č. 8/1981 Sb., o odběrních poukazech PZO Tuzex,
3. vyhláška federálního ministerstva financí č. 370/1990 Sb., o oprávnění k prodeji zboží a poskytování služeb na území České a Slovenské Federativní Republiky za devizové prostředky,
4. vyhláška federálního ministerstva financí a Státní

banky československé č. 583/1990 Sb., kterou se provádí devizový zákon.

(2) Povolení k prodeji zboží a poskytování služeb za devizové prostředky na území České a Slovenské Federativní Republiky vydaná podle zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů, pozbývají platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. IV

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění devizového zákona č. 528/1990 Sb., jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto zákonem.

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

229

ZÁKON

ze dne 23. dubna 1992
o komoditních burzách

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Komoditní burza

(1) Komoditní burzou je právnická osoba zřízená podle tohoto zákona (dále jen „burza“) k organizování burzovních obchodů se zbožím, které není předmětem burzovního obchodu podle zvláštního zákona¹⁾ (dále jen „komodity“).

(2) Burza odpovídá za porušení svých závazků celým svým majetkem. Členové burzy, kteří jsou povinni vložit vklad nebo platit členský příspěvek, ručí za závazky burzy do výše svého nesplaceného vkladu, popřípadě do výše nesplaceného členského příspěvku. Rozsah dalšího ručení členů burzy, kteří jsou povinni platit členský příspěvek, může určit statut burzy (dále jen „statut“).

(3) Případný zisk z činnosti burzy nemůže být za jejího trvání rozdělen mezi zakladatele ani jiné členy burzy a může být použit jen k zajištění dalšího rozvoje burzy.

(4) Jiné osoby než burzy zřízené podle tohoto zákona mohou ve svém obchodním jménu nebo názvu použít označení „burza“, jen stanoví-li tak zvláštní zákon.¹⁾

§ 2

Burzovní obchody

(1) Burzovním obchodem je koupě a prodej komodit osobami oprávněnými k burzovním obchodům sjednaným na burze v místnostech a hodinách určených pro burzovní shromáždění, popřípadě i mimo burzu, za podmínek určených tímto zákonem a statutem, pokud je cena z tohoto obchodu zaznamenána příslušným orgánem burzy.

(2) Burzovním obchodem jsou i pomocné obchody uzavírané na burze, jež souvisejí s komoditami prodávanými na burze, zejména pojistné smlouvy, smlouvy o uskladnění, smlouvy o přepravě věci a smlouvy zasílatelské.

ČÁST DRUHÁ ZALOŽENÍ A VZNIK BURZY

§ 3

Založení burzy

(1) Burzu mohou založit pouze osoby zapsané

¹⁾ Zákon č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů.

v obchodním rejstříku²⁾ (dále jen „zakladatelé“) uzavřením zakladatelské smlouvy.

(2) Zakladatelská smlouva musí být uzavřena alespoň třemi zakladateli. Podpisy zakladatelů musí být úředně ověřeny.

(3) Zakladatelská smlouva obsahuje:

- a) určení zakladatelů uvedením obchodního jména, u právnických osob sídla, u fyzických osob bydliště, a předmětu podnikání,
- b) název, který musí obsahovat označení „burza“,
- c) sídlo burzy,
- d) předmět a druh burzovních obchodů,
- e) druh a výši vkladů zakladatelů, z nichž budou hrazeny náklady provozu burzy,
- f) způsob zajištění prostředků na úhradu nákladů prvního roku provozu burzy,
- g) prohlášení zakladatelů o dohodě návrhu statutu,
- h) prohlášení zakladatelů, zda se dohodli na zřízení rozhodčího soudu působícího při burze (dále jen „burzovní rozhodčí soud“) a na jeho řádu,
- i) jména a bydliště prvních členů burzovní komory, jejichž volba jinak přísluší valné hromadě členů burzy (§ 10 odst. 3).

(4) Návrh statutu je přílohou zakladatelské smlouvy.

§ 4 Statut

(1) Statut obsahuje:

- a) název a sídlo burzy,
- b) vymezení předmětu a druhu burzovních obchodů,
- c) bližší podmínky pro vznik členství na burze a pro návštěvu burzovních shromáždění,
- d) konkretizaci práv a povinností členů burzy,
- e) bližší určení osob oprávněných k burzovním obchodům, podmínky vyloučení těchto osob z burzovních obchodů, včetně konkretizace práv a povinností těchto osob,
- f) podrobnější postup při jmenování a odvolávání osob oprávněných ke zprostředkování burzovních obchodů (dále jen „dohodci“), způsob jejich odměňování a podmínky, za nichž jsou oprávněni uzavírat burzovní obchody svým jménem,
- g) určení způsobu, jak se členové burzy podílejí na zajišťování nákladů na provoz burzy a popřípadě i rozsah jejich ručení za závazky burzy nad rozsah stanovený zákonem,
- h) podrobnější úpravu působnosti orgánů burzy a počet členů burzovní komory,
- i) způsob, jakým se stanoví pravidla pro uzavírání smluv, jenž jsou burzovními obchody, jejich

zprostředkování a splnění (dále jen „burzovní pravidla“),

j) způsob stanovení a zveřejňování kursů,

k) pravidla hospodaření s majetkem burzy,

l) podrobnější pravidla pro přezkoumání rozhodnutí burzovní komory valnou hromadou, pro přijetí rozhodnutí o zrušení burzy a postupu při její likvidaci, včetně způsobu rozdělení likvidačního zůstatku.

(2) Burzovní komora zveřejní statut a řád burzovního rozhodčího soudu v Obchodním věstníku.³⁾

Státní povolení

§ 5

(1) Burza může vzniknout jen na základě a v mezích státního povolení (dále jen „povolení“).

(2) Zakladatelé požádají před podáním návrhu na zápis burzy do obchodního rejstříku o povolení k provozování burzy.

(3) V žádosti zakladatelé uvedou:

- a) název a sídlo burzy,
- b) předmět a druh burzovních obchodů, které mají být na burze provozovány,
- c) své obchodní jméno, předmět podnikání, u právnických osob sídlo a u fyzických osob bydliště.

(4) Žádost o udělení povolení podepíší všichni zakladatelé a připojí k ní tyto doklady:

- a) zakladatelskou smlouvu,
- b) statut,
- c) řád burzovního rozhodčího soudu, pokud má být u burzy zřízen.

(5) Povolení je třeba i ke změně statutu a řádu burzovního rozhodčího soudu. V těchto případech žádá o povolení burzovní komora a k žádosti připojí usnesení valné hromady o jejich změně. Změna statutu a řádu burzovního rozhodčího soudu nabývá účinnosti dnem právní moci povolení.

§ 6

(1) Povolení k provozování burzy uděluje příslušný orgán státní správy České republiky nebo Slovenské republiky (dále jen „příslušný orgán státní správy“).

(2) Příslušný orgán státní správy neudělí povolení, jestliže:

- a) statut nebo řád burzovního rozhodčího soudu je v rozporu s právními předpisy,
- b) navrhovaný druh burzovního obchodu by mohl ohrozit trh základních surovin, s nimiž má být na burze obchodováno.

²⁾ § 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

³⁾ Nařízení vlády ČSFR č. 63/1992 Sb., o Obchodním věstníku.

§ 7

(1) Příslušný orgán státní správy rozhodne o žádosti o povolení do 60 dnů ode dne jejího doručení.

(2) V rozhodnutí, jímž se vydává povolení, uvede příslušný orgán státní správy název a sídlo burzy, předmět a druh obchodů, které mohou být na burze uzavírány. Součástí povolení výroku je schválení statutu, a je-li zřízen, i řádu burzovního rozhodčího soudu.

(3) Odůvodnění rozhodnutí, jímž se žádost zamítá, musí obsahovat konkrétní důvod, pro který nebylo povolení uděleno.

(4) Příslušný orgán státní správy poskytne žadateli před rozhodnutím přiměřenou lhůtu k odstranění závad žádosti, statutu nebo řádu burzovního rozhodčího soudu, popřípadě k jejich změnám doporučeným příslušným orgánem státní správy.

§ 8

Zápis do obchodního rejstříku

(1) Burza vznikne ke dni zápisu do obchodního rejstříku. Žádost o zápis do obchodního rejstříku podepisují všichni zakladatelé burzy. Podpisy zakladatelů musí být úředně ověřeny.

(2) Do obchodního rejstříku se zapisuje:

- a) název a sídlo burzy,
- b) identifikační číslo,
- c) obchodní jméno a sídlo nebo bydliště zakladatelů včetně výše jejich vkladů a rozsah jejich ručení za závazky burzy, pokud je jejich ručení podle statutu vyšší, než stanoví tento zákon,
- d) jméno a bydliště osoby nebo osob, které jsou členy statutárního orgánu burzy s uvedením způsobu, jakým jednají a podepisují se za burzu,
- e) předmět a druhy burzovních obchodů.

(3) K žádosti o zápis se přikládá:

- a) povolení,
- b) zakladatelská smlouva,
- c) statut,
- d) řád burzovního rozhodčího soudu, je-li zřízen.

ČÁST TŘETÍ**ORGÁNY A VNITŘNÍ POMĚRY BURZY**

§ 9

Orgány burzy

(1) Orgány burzy jsou:

- a) valná hromada,
- b) burzovní komora.

(2) Statutem mohou být zřízeny poradní orgány burzy.

§ 10

Valná hromada

(1) Nejvyšším orgánem burzy je valná hromada, která se skládá ze všech členů burzy (§ 17).

(2) Valná hromada je schopná usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina členů burzy. K přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů burzy oprávněných hlasovat, nevyžaduje-li tento zákon nebo statut kvalifikovanou většinu. Každý člen má jeden hlas. Hlasovat však nemůže člen, který je v prodlení s placením členského příspěvku.

(3) Do výlučné působnosti valné hromady patří:

- a) volit a odvolávat statutem určený počet členů burzovní komory,
- b) usnášet se na změnách statutu a řádu burzovního rozhodčího soudu,
- c) usnášet se na burzovních pravidlech,
- d) rozhodovat o výši a lhůtě splatnosti členských příspěvků a zápisného,
- e) stanovit výši burzovních poplatků,
- f) zrušit burzu a určit osobu likvidátora,
- g) přezkoumávat na žádost dotčených osob rozhodnutí burzovní komory a předsedy burzovní komory za podmínek určených statutem, s výjimkou rozhodnutí podle § 22 odst. 2,
- h) usnášet se na jiných záležitostech určených statutem.

(4) K usnesení o změně statutu a řádu burzovního rozhodčího soudu a o zrušení burzy je zapotřebí souhlasu tří pětín všech členů burzy.

(5) Pravidla pro svolávání a jednání valné hromady určuje statut.

Burzovní komora

§ 11

(1) Burzovní komora je statutárním a řídícím orgánem burzy. Nevyplývá-li ze statutu něco jiného, jedná za burzu předseda burzovní komory. Členové burzovní komory, kteří zavazují burzu, a způsob, kterým tak činí, se zapisují do obchodního rejstříku.

(2) Burzovní komora musí mít nejméně tři členy. Členové burzovní komory jsou ze dvou třetin voleni a odvoláváni valnou hromadou a z jedné třetiny jmenováni a odvoláváni příslušným orgánem státní správy. Členem burzovní komory nemůže být volen ani jmenován pracovník ústředního orgánu státní správy České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

(3) Členové burzovní komory jsou voleni nebo jmenováni na dobu určenou ve statutu, nejdéle však na dobu čtyř let. Neurčí-li statut jinak, mohou být členové voleni a jmenováni opětovně.

(4) Členem burzovní komory může být jen fyzic-

ká osoba starší 21 let, která svými osobními vlastnostmi a odbornou způsobilostí zaručuje řádný výkon funkce.

(5) Člen burzovní komory může ze své funkce odstoupit, je však povinen to oznámit orgánu, který ho zvolil nebo jmenoval. Tento orgán musí odstoupení z funkce projednat do tří měsíců poté, kdy mu odstoupení bylo oznámeno. Výkon funkce člena burzovní komory končí dnem, kdy odstoupení projednal nebo měl projednat orgán, který jej zvolil nebo jmenoval.

(6) Pravidla volby členů burzovní komory, popřípadě další požadavky a podmínky členství v burzovní komoře, určí statut.

§ 12

(1) Burzovní komora rozhoduje o všech záležitostech burzy, pokud nejsou svěřeny valné hromadě tímto zákonem, popřípadě statutem. Každý člen burzovní komory má jeden hlas.

(2) Do působnosti burzovní komory patří:

- a) rozhodovat o přijetí a vyloučení členů burzy,
- b) navrhopvat valné hromadě výši a lhůty placení členských příspěvků a zápisného, výši burzovních poplatků, změny statutu a řádu burzovního rozhodčího soudu, zrušení burzy a osobu likvidátora,
- c) rozhodovat o použití majetku burzy,
- d) v souladu se statutem určovat místo a dobu konání burzovních shromáždění,
- e) určovat za jakých podmínek lze vydat vstupenky na burzovní shromáždění,
- f) činit opatření pro zachovávání pořádku na burzovním shromáždění a čestnosti burzovních obchodů (§ 25),
- g) navrhopvat burzovní pravidla a určovat způsob evidence burzovních obchodů,
- h) jmenovat a odvolávat se souhlasem burzovního komisaře (§ 33) burzovní dohodce a vykonávat nad nimi dohled,
- i) zakázat členovi burzy navštěvovat burzovní shromáždění (§ 20) z důvodů a za podmínek určených statutem,
- j) povolovat činnost soukromých dohodců (§ 23 odst. 3) na burze,
- k) pozastavovat burzovní obchody za podmínek určených statutem,
- l) stanovit a zveřejňovat kursy komodit,
- m) volit a odvolávat členy burzovních výborů, předsedu burzovní komory a generálního sekretáře burzy, členy předsednictva burzovního rozhodčího soudu a jmenovat tajemníka burzovního rozhodčího soudu a jeho zástupce,
- n) vydávat podrobná pravidla (řády) pro jednotlivé oblasti své působnosti vymezené ve statutu,
- o) další záležitosti svěřené jí statutem.

§ 13

Zasedání burzovní komory

(1) Burzovní komora může zasedat, je-li přítomna nadpoloviční většina členů burzovní komory zvolených valnou hromadou i nadpoloviční většina členů jmenovaných příslušným státním orgánem. K rozhodnutí je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny hlasů přítomných členů.

(2) Při volbě a odvolání předsedy burzovní komory, generálního sekretáře burzy, při schvalování návrhu burzovních pravidel a při rozhodování o protestech proti rozhodnutí burzovních výborů nebo předsedy burzovní komory, jež se týkají oprávnění obchodovat na burze nebo burzovních obchodů, jakož i v dalších případech, pokud tak určuje statut, je nutná přítomnost dvou třetin členů zvolených valnou hromadou i jmenovaných příslušným státním orgánem a k rozhodnutí je zapotřebí souhlasu dvou třetin přítomných členů.

(3) Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího.

(4) Pravidla pro svolávání a průběh zasedání burzovní komory určuje statut.

§ 14

Burzovní výbory

(1) Burzovní komora může zřídít k výkonu činností uvedených v § 12 odst. 2 písm. b) a d) až l) burzovní výbory.

(2) Burzovní výbory mohou být stálé nebo dočasné. Pravidla jednání burzovních výborů určuje statut.

(3) Burzovní výbory jsou složeny z členů burzovní komory a z odborníků v dané oblasti. Předsedu a členy burzovních výborů jmenuje a odvolává burzovní komora.

§ 15

Předseda burzovní komory

(1) Předseda burzovní komory:

- a) řídí činnost burzovní komory a svolává její zasedání,
- b) podepisuje rozhodnutí přijatá na zasedání burzovní komory a odpovídá za jejich realizaci,
- c) rozhoduje o všech záležitostech, které nejsou tímto zákonem nebo statutem vyhrazeny valné hromadě nebo zasedání burzovní komory či burzovnímu výboru,
- d) dohlíží na dodržování burzovních předpisů,
- e) je oprávněn přijmout rozhodnutí podle § 12 odst. 2 písm. k), hrozí-li nebezpečí z prodlení.

(2) Předsedou burzovní komory může být zvolen pouze její člen.

§ 16

Generální sekretář burzy

(1) Generální sekretář burzy je volen na zasedání

burzovní komory na návrh předsedy burzovní komory. Kandidát na funkci generálního sekretáře burzy je vybírán konkursem.

(2) Generální sekretář burzy je zaměstnancem burzy a po dobu výkonu své funkce nesmí provozovat podnikatelskou činnost, být v zaměstnaneckém nebo jiném obdobném poměru ani být členem statutárních a dozorčích orgánů právnických osob zabývajících se podnikatelskou činností.

(3) Generální sekretář burzy:

- a) řídí činnost burzovního aparátu i všech ostatních zaměstnanců burzy,
- b) připravuje podklady pro zasedání burzovní komory,
- c) uveřejňuje závěry a sdělení burzovní komory,
- d) dbá na zachovávání pořádku na burzovních shromážděních a je oprávněn vykázat osoby, které ruší pořádek a nedbají jeho pokynů,
- e) plní další úkoly, kterými jej pověřil statut, zasedání burzovní komory nebo předseda burzovní komory.

(4) Generální sekretář burzy má právo účastnit se s hlasem poradním zasedání valné hromady, burzovní komory a burzovních výborů.

ČÁST ČTVRTÁ ČLENOVÉ BURZY

§ 17

Vznik členství

(1) Členy burzy jsou:

- a) zakladatelé burzy (§ 3),
- b) burzovní dohodci (§ 29),
- c) členové burzovní komory jmenovaní příslušným orgánem státní správy (§ 11 odst. 2) a generální sekretář burzy (§ 16),
- d) osoby přijaté burzovní komorou za členy burzy.

(2) Neurčí-li statut jinak, může být za člena burzy podle odstavce 1 písm. d) přijata pouze osoba, která má oprávnění k výrobě nebo zpracování zboží, jež je předmětem burzovních obchodů, anebo k obchodování s ním a ke službám, jež s obchodováním s tímto zbožím souvisejí, pokud zaplatí stanovené zápisné.

§ 18

Základní práva a povinnosti členů

(1) Členové burzy mají právo za podmínek vymezených tímto zákonem a statutem účastnit se valné hromady a hlasovat na ní, právo volit a být voleni do orgánů burzy a navštěvovat burzovní shromáždění.

(2) Členům burzy, pokud jejich členství nevzniklo podle § 17 odst. 1 písm. c), může statut uložit povinnost zaplatit zápisné a roční členský příspěvek ve výši a ve lhůtě stanovené valnou hromadou.

§ 19

Zánik členství

(1) Členství zaniká:

- a) vyloučením z burzovních obchodů podle § 22 odst. 1 písm. a),
- b) ztrátou funkce, z jejíhož titulu byla osoba členem [§ 17 odst. 1 písm. b) a c)],
- c) smrtí,
- d) zánikem právnické osoby bez právního nástupce,
- e) vyloučením člena burzy,
- f) výpovědí,
- g) jiným způsobem určeným ve statutu.

(2) Burzovní komora může člena burzy vyloučit, jestliže závažným způsobem porušil své povinnosti, zejména je-li v prodlení s placením členského příspěvku. Rozhodnutí o vyloučení musí být přijato do šesti měsíců ode dne, kdy se burzovní komora o porušení povinnosti dozvěděla, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Rozhodnutí o vyloučení musí být doručeno způsobem upraveným ve statutu. Člen burzy může do jednoho měsíce ode dne doručení podat valné hromadě návrh na přezkoumání rozhodnutí o vyloučení. Vyloučený člen burzy nemá právo na vrácení členského příspěvku za rok, v němž byl vyloučen.

(3) Člen burzy uvedený v § 17 odst. 1 písm. a) a d) může písemně své členství vypovědět; jeho povinnost zaplatit příspěvek za celý rok, v němž své členství vypověděl, není tímto dotčena. Neurčuje-li stanovená doba delší, činí výpovědní doba šest měsíců a běží od prvního dne měsíce následujícího po doručení výpovědi. Podrobnější pravidla pro podání výpovědi může určit statut.

ČÁST PÁTÁ BURZOVNÍ OBCHODY

§ 20

Burzovní shromáždění

(1) Burzovním shromážděním je shromáždění oprávněných osob v místnostech a hodinách určených burzovní komorou pro uzavírání a zprostředkování burzovních obchodů.

(2) Osobami oprávněnými účastnit se burzovních shromáždění jsou osoby, kterým byla v souladu se statutem udělena vstupenka na burzovní shromáždění, členové burzovní komory, dohodci, burzovní komisař a zaměstnanci burzy určené burzovní komorou.

(3) Osoby, které se účastní burzovního shromáždění, jsou povinny dodržovat statut.

(4) V místnosti, kde se konají burzovní shromáždění, musí být k dispozici statut na veřejně přístupném místě a pravidla chování návštěvníků burzy musí být vyvěšena na viditelném a přístupném místě.

§ 21

Osoby oprávněné k burzovním obchodům

(1) K burzovním obchodům uvedeným v § 2, pokud se podrobí statutu a burzovním pravidlům, jsou oprávněny:

- a) osoby, které jsou členy burzy podle § 17 odst. 1 písm. a) a d),
- b) jiné osoby, pokud mají oprávnění k výrobě nebo zpracování zboží, jež je předmětem burzovních obchodů, anebo k obchodu s ním a ke službám, jež s obchodováním s tímto zbožím souvisejí, a obdrží vstupenku na burzovní shromáždění,
- c) právnické osoby zřízené zákonem za účelem regulace trhu komodit nebo vytváření a ochraňování hmotných rezerv.

(2) Právnická osoba, která je oprávněna k burzovním obchodům, určí s předchozím souhlasem burzovní komory jednu nebo více fyzických osob jako své zmocněnce, kteří budou jejím jménem uzavírat burzovní obchody. Plná moc musí být udělena písemně a podpis zmocnitele musí být úředně ověřen; to platí i pro udělení plné moci zástupci fyzické osoby.

(3) Dohodce může v rámci své působnosti uzavírat burzovní obchody na vlastní účet a vlastním jménem pouze v případech, kdy to připouští statut.

(4) Členové burzovní komory jmenovaní příslušným orgánem státní správy nejsou oprávněni k burzovním obchodům ani k jejich zprostředkování, pokud nejsou členy burzy podle § 17 odst. 1 písm. d).

§ 22

Vyloučení z burzovních obchodů

(1) Z burzovních obchodů jsou vyloučeny:

- a) osoby, které přestaly splňovat požadavky uvedené v § 21,
- b) osoby, na jejichž majetek byl prohlášen konkurs nebo bylo povoleno vyrovnání, nebo byl návrh na prohlášení konkursu zamítnut pro nedostatek majetku, a to po dobu dvou let po skončení tohoto řízení,⁴⁾
- c) osoby, kterým byla odejmuta vstupenka na burzovní shromáždění,
- d) osoby, kterým bylo odňato nebo pozastaveno právo účastnit se burzovních obchodů burzovním komisařem,
- e) osoby uvedené v § 25 odst. 3.

(2) O vyloučení z burzovních obchodů podle odstavce 1 písm. a) rozhoduje burzovní komora, jejíž rozhodnutí se doručuje způsobem uvedeným ve statutu. Dotčená osoba se může do sedmi dnů od doručení rozhodnutí burzovní komory domáhat, aby je soud prohlásil za neplatné, pokud odporuje právním předpisům.

(3) Od rozhodnutí burzovní komory až do pravomocného rozhodnutí soudu se nesmí dotčená osoba burzovních obchodů účastnit. Její právo na náhradu škody tím není dotčeno.

§ 23

Uzavírání a zprostředkování burzovních obchodů

(1) Osoby oprávněné k burzovním obchodům podle § 21 odst. 1 písm. b) mohou uzavírat jednotlivé burzovní obchody jen prostřednictvím dohodců. Osoby oprávněné k burzovním obchodům podle § 21 odst. 1 písm. a) a c) mohou uzavírat burzovní obchody i přímo, to je svým jménem a na vlastní účet, bez zprostředkování dohodcem.

(2) Zprostředkovávat burzovní obchody jsou oprávněni pouze burzovní dohodci (§ 29) nebo soukromí dohodci.

(3) Soukromým dohodcem je osoba, která zprostředkovává obchody na základě živnostenského oprávnění.⁵⁾ Podmínky, za nichž mohou soukromí dohodci působit na burze, určí statut. Ustanovení § 30, § 31 odst. 1 a 2 a § 32 platí obdobně i na soukromé dohodce.

(4) Z burzovního obchodu ani z jeho zprostředkování nemůže vzniknout přímé oprávnění nebo závazek burze.

§ 24

Povinnosti osob oprávněných k burzovním obchodům

(1) Osoby oprávněné k burzovním obchodům jsou povinny:

- a) dodržovat předpisy, jež se týkají burzovních obchodů,
- b) přistoupit ke způsobu zúčtování burzovního obchodu určenému statutem,
- c) oznámit cenu z přímého obchodu podle § 27 odst. 3.

(2) Podrobnější vymezení povinností těchto osob může určit statut.

§ 25

Čestnost burzovních obchodů

(1) Při burzovních obchodech musí být všem účastníkům dostupné ve stejnou dobu stejné informace o skutečnostech významných pro vývoj kursů komodit, s nimiž je na burze obchodováno.

(2) Je zakázáno uzavírat burzovní obchody zaměřené k poškozování třetích osob.

(3) Osoby, které mají ze svého zaměstnání nebo postavení na burze dříve než ostatní účastníci burzovního obchodu informace o skutečnostech, které mohou ovlivnit vývoj kursů komodit, s nimiž je na burze ob-

⁴⁾ Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání.

⁵⁾ § 10 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

chodováno, nesmějí uzavírat obchody s těmito komoditami nebo tyto informace využít ve prospěch jiných osob, dokud se tyto informace nestanou veřejně známými.

(4) Členové burzy a burzovní komory, jakož i zaměstnanci burzy jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které získali ze svého postavení a které mají význam pro vývoj kursů komodit, s nimiž je na burze obchodováno.

§ 26

Předmět a druhy burzovních obchodů

(1) Na burze lze obchodovat pouze s těmi komoditami, které jsou zapsány v obchodním rejstříku [§ 8 odst. 2 písm. e)] a jejichž přijetí k burzovnímu obchodu (§ 2) schválil příslušný orgán stanovený statutem burzy.

(2) O možnosti sjednávat obchody, při kterých mezi uzavřením smlouvy a plněním ze smlouvy uplyne delší lhůta (dále jen „termínové obchody“), pokud byly zapsány jako druh přípustného burzovního obchodu do obchodního rejstříku, rozhoduje burzovní komora.

(3) Při uzavření termínového obchodu je kupující povinen složit kauci způsobem a ve výši určené statutem.

(4) Termínové obchody lze uzavírat pouze prostřednictvím burzovních dohodců, s výjimkou osob uvedených v § 21 odst. 1 písm. c).

§ 27

Cenové evidence a kótace

(1) Cena z burzovního obchodu musí být zaznamenána na burze způsobem určeným tímto zákonem a statutem.

(2) Ceny z obchodů zprostředkovaných dohodci se zaznamenávají v obchodní knize [§ 30 odst. 1 písm. b)].

(3) Osoby, které jsou oprávněny sjednávat burzovní obchody přímo bez prostřednictví dohodců, jsou povinny oznámit uzavření tohoto obchodu burzovnímu orgánu určenému statutem v době konání burzovního shromáždění, a je-li obchod uzavřen mimo burzovní shromáždění, na nejbližším dalším shromáždění. Podrobný postup pro splnění oznamovací povinnosti určí statut.

(4) Je-li na burze používán automatizovaný systém zpracování dat, musí být obchod zaevidován v tomto systému. Burzovní komora je povinna učinit taková opatření, aby do tohoto systému neměly přístup nepovolané osoby, a zajistit ochranu a utajení dat v něm obsažených.

(5) Kurs komodit, s nimiž je na burze obchodováno, stanoví burzovní komora po skončení burzovního shromáždění na základě údajů dohodců a členů burzy, kteří jsou oprávněni k přímým burzovním obchodům,

o cenách, za které bylo v období vymezeném statutem obchodováno (cenová kótace).

(6) Pokud se na burze používá automatický výpočetní systém, vypočítává se kurs tímto systémem.

(7) Kursy uveřejňuje burzovní komora v kursovém listě. Kursovní list se zveřejní v Obchodním věstníku.³⁾ Další způsob zveřejnění kursovního listu upraví statut.

§ 28

Burzovní rozhodčí soud a rozhodování sporů z burzovních obchodů

(1) Při burze může působit burzovní rozhodčí soud jako stálý nezávislý orgán pro rozhodování sporů uvedených v odstavci 3 nezávislými rozhodci.

(2) Organizační uspořádání, složení burzovního rozhodčího soudu a pravidla řízení před ním určuje statut a řád burzovního rozhodčího soudu.

(3) Spory z burzovních obchodů (§ 2), které jsou jinak příslušné rozhodovat soudy,⁶⁾ se rozhodují, jestliže se strany o tom dohodnou, v rozhodčím řízení před burzovním rozhodčím soudem. To platí i pro obchodní spory⁶⁾ z mimoburzovních obchodů, jejichž předmětem jsou komodity, jimiž se na burze obchoduje.

(4) Soudy i burzovní rozhodčí soud přihlížejí při rozhodování sporů uvedených v odstavci 3 v mezích hmotného práva k obsahu smlouvy, burzovním pravidlům, obchodním zvyklostem a statutu.

(5) Pro dohodu stran o tom, že v jejich sporech podle odstavce 3 má rozhodovat burzovní rozhodčí soud (dále jen „rozhodčí smlouva“), pro rozhodce a pro řízení před burzovním rozhodčím soudem a rozhodčí nálezy jím vydané, platí ustanovení právních předpisů upravujících rozhodčí řízení, pokud tento zákon nestanoví něco jiného. Statut a řád burzovního rozhodčího soudu mohou podrobněji určit způsob jmenování rozhodců a dále mohou určit způsob řízení, rozhodování i jiné otázky související s činností burzovního rozhodčího soudu a rozhodců; nemohou však strany zbavit práva domáhat se zrušení rozhodčího nálezu nebo zastavení nařízeného výkonu podle ustanovení právních předpisů upravujících rozhodčí řízení.

(6) Jestliže se strany dohodnou na příslušnosti burzovního rozhodčího soudu, podrobují se tím řádu burzovního rozhodčího soudu a ustanovením statutu upravujícím postavení a působnost burzovního rozhodčího soudu.

(7) Rozhodčí nálezy vydané burzovním rozhodčím soudem jsou konečné, doručením stranám nabývají účinků pravomocného soudního rozsudku a jsou soudně vykonatelné. Soudně vykonatelná jsou i ostatní rozhodnutí burzovního rozhodčího soudu, ukládající

⁶⁾ § 9 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (úplné znění č. 70/1992 Sb.).

straně určitou povinnost, jakož i smíry před rozhodcem nebo rozhodci uzavřené a jimi podepsané.

(8) Ustanoveními předchozích odstavců není dotčeno právo stran sjednat podle právních předpisů upravujících rozhodčí řízení rozhodčí smlouvu o rozhodování svých sporů v rozhodčím řízení i před jinými rozhodci nebo před jiným rozhodčím soudem.

ČÁST ŠESTÁ

BURZOVNÍ DOHODCI

§ 29

(1) Burzovní dohodce je zprostředkovatelem burzovních obchodů. Je jmenován a odvoláván burzovní komorou s předchozím souhlasem burzovního komisaře. Počet míst burzovních dohodců určuje burzovní komora.

(2) Výběr burzovních dohodců se provádí na základě konkursu vyhlášeného burzovní komorou. Burzovním dohodcem může být jen fyzická osoba, která má bydliště na území České a Slovenské Federativní Republiky, starší 21 let, způsobilá k právním úkonům, pokud prokáže potřebnou odbornou způsobilost zkouškou, složenou před komisí jmenovanou příslušným orgánem státní správy.

(3) Burzovní dohodce nesmí provozovat jinou podnikatelskou činnost, být v zaměstnaneckém nebo jiném obdobném poměru ani být členem statutárních a dozorčích orgánů právnických osob zabývajících se podnikatelskou činností.

(4) Burzovním dohodcem přestává být ten,

- a) kdo písemně oznámil, že se vzdává činnosti burzovního dohodce,
- b) kdo byl odvolán burzovní komorou (§ 32),
- c) komu byla činnost burzovního dohodce zakázána pravomocným rozhodnutím soudu.

(5) Oznámení podle odstavce 4 písm. a) musí být doručeno burzovní komoře nejméně 3 měsíce předem dnem ukončení činnosti. Činnost burzovního dohodce může být ukončena jen k poslednímu dni v měsíci.

§ 30

Činnost burzovních dohodců

(1) Burzovní dohodci jsou povinni:

- a) zprostředkovávat burzovní obchody s těmi komoditami, které jim burzovní komora přidělila, a to na základě pokynů prodávajícího i kupujícího,
- b) vést obchodní knihu, do které chronologicky zaznamenávají obchody, které zprostředkovali za burzovní den,
- c) vydat po uzavření obchodu zúčastněným stranám závěrkový list s uvedením dohodnutých podmínek obchodu. Závěrkový list může být nahrazen výstupním dokumentem z automatizovaného vý-

početního systému obsahujícím potřebné údaje o uzavřeném obchodu.

(2) Burzovní dohodci jsou povinni zachovávat mlčenlivost o pokynech, příkazech, jednáních, smlouvách a údajích o smluvních stranách, jež se týkají burzovních obchodů, pokud je strany této povinnosti nezproští, a jsou povinni zachovávat obchodní tajemství.⁷⁾

(3) Burzovní dohodce nesmí zprostředkovat burzovní obchod, má-li důvodné podezření, že účastník burzovního obchodu nepostupuje v souladu s právními nebo burzovními předpisy nebo je platebně neschopný.

(4) Burzovní dohodce je povinen zprostředkovávat burzovní obchody osobně. V případě své nepřítomnosti je povinen zajistit své zastupování jiným burzovním dohodcem.

(5) Do obchodní knihy [odstavec 1 písm. b)] se zapisuje označení smluvních stran, doba ujednání obchodu, předmět a podmínky obchodu, popřípadě další náležitosti určené ve statutu. Statut může také určit podrobná pravidla pro vedení obchodní knihy. Obchodní kniha může být nahrazena výstupními sestavami z automatizovaného výpočetního systému, jež musí být potvrzeny dohodcem. Do obchodní knihy se zapisují i odmítnutí zprostředkování obchodu podle odstavce 3.

§ 31

Odměna burzovních dohodců

(1) Burzovní dohodce má právo na odměnu za zprostředkování obchodu, jakmile obchod zprostředkoval (dále jen „dohodné“).

(2) Pokud je uzavření obchodu vázáno na smluvní podmínky, má dohodce nárok na dohodné až po jejich splnění. Bude-li splnění podmínek zmařeno dohodcem, právo na dohodné zaniká.

(3) Výši dohodného burzovního dohodce určuje burzovní komora se souhlasem příslušného orgánu státní správy. Nebylo-li dohodnuto nebo statutem určeno jinak, platí dohodné účastníci burzovního obchodu rovným dílem.

§ 32

Dozor nad činností burzovních dohodců

(1) Dozor nad činností burzovních dohodců vykonává burzovní komora způsobem určeným ve statutu a dále burzovní komisař.

(2) Poruší-li burzovní dohodce své povinnosti nebo nemůže-li po dobu delší než tři měsíce tyto povinnosti vykonávat, může jej burzovní komora se souhlasem nebo na návrh burzovního komisaře odvolat.

(3) Porušuje-li burzovní dohodce závažným způsobem nebo opakovaně své povinnosti, burzovní komora jej na návrh burzovního komisaře nebo i bez tohoto návrhu odvolá. V tomto případě nemůže být ten-

⁷⁾ § 17 obchodního zákoníku.

to burzovní dohodce znovu jmenován burzovním dohodcem na žádné burze po dobu tří let.

(4) Burzovní komora se souhlasem burzovního komisaře odvolá burzovního dohodce, pokud ztratil předpoklady pro výkon činnosti burzovního dohodce stanovené tímto zákonem (§ 29 odst. 2).

(5) Burzovní dohodce se může do jednoho měsíce ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí burzovní komory o jeho odvolání, domáhat, aby soud jeho odvolání prohlásil za neplatné, odporuje-li zákonu nebo statutu.

ČÁST SEDMÁ

STÁTNÍ DOZOR A SANKCE

Státní dozor

§ 33

(1) Státní dozor nad burzou a činností burzovních dohodců vykonává příslušný orgán státní správy prostřednictvím jím jmenovaného a odvolávaného burzovního komisaře; tento orgán rovněž jmenuje a odvolává zástupce burzovního komisaře, který burzovního komisaře v době jeho nepřítomnosti zastupuje v plném rozsahu jeho pravomocí a povinností.

(2) Při výkonu dozoru postupuje burzovní komisař podle základních pravidel kontrolní činnosti stanovených zvláštními zákony České národní rady⁸⁾ a Slovenské národní rady.⁹⁾

§ 34

(1) Burzovní komisař je v rámci výkonu státního dozoru oprávněn kontrolovat,

- a) zda burzovní obchody probíhají v souladu s právními a burzovními předpisy a hledisky uvedenými v § 6 odst. 2 písm. b),
- b) zda činnost dohodců a burzovních orgánů je v souladu s právními předpisy a statutem.

(2) Zjistí-li burzovní komisař při výkonu státního dozoru podle odstavce 1 nedostatky, je oprávněn:

- a) vytknout burzovním orgánům a dohodcům nedostatky a požadovat, aby je ve stanovené lhůtě odstranily,
- b) uložit sankci,
- c) pozastavit burzovní obchod, jestliže nelze jinak zabránit velkým hospodářským škodám,
- d) pozastavit provádění rozhodnutí valné hromady a burzovní komory, pokud odporuje právním předpisům nebo statutu, do doby, než o jejich platnosti rozhodne soud, a nejdéle do jednoho měsíce navrhnout, aby soud prohlásil pozastavené rozhodnutí za neplatné; po marném uplynutí této lhůty platí, že k pozastavení rozhodnutí nedošlo.

(3) Burzovní komisař dává souhlas ke jmenování a odvolání burzovních dohodců a ke stanovení výše dohodného.

(4) Burzovní komisař je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se burzovních obchodů, jejich účastníků a dohodců, s nimiž se při výkonu své funkce seznámil, nejde-li o skutečnosti, které jsou v rozporu s právními předpisy, a dále o skutečnostech, které tvoří předmět obchodního tajemství burzy, členů burzy nebo osob, jež se účastní burzovních obchodů.

§ 35

Pokud jsou při provozu burzy porušovány právní předpisy nebo statut anebo provoz burzy odporuje požadavkům uvedeným v § 6 odst. 2 písm. b), může příslušný orgán státní správy na návrh burzovního komisaře povolení k provozování burzy odejmout nebo omezit.

§ 36

Sankce

(1) Burzovní komisař může zakázat osobě oprávněné k burzovnímu obchodu, jejímu zmocněnci nebo dohodci účast na burzovních obchodech nebo jejich zprostředkování až na dobu jednoho roku, jestliže tato osoba:

- a) porušuje povinnosti uvedené v § 20 odst. 3, § 21 odst. 3 a 4, § 23 odst. 1, § 24, 25, 26, § 29 odst. 3 a § 30,
- b) rozšiřuje nepravdivé zprávy, které by mohly mít vliv na vývoj kursů komodit, s nimiž je na burze obchodováno, nebo poškodit účastníky trhu.

(2) Příslušný orgán státní správy může na návrh burzovního komisaře uložit za jednání uvedená v odstavci 1 pokutu do výše 500 000 Kčs.

(3) Sankce podle odstavců 1 a 2 lze uložit do tří měsíců ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný orgán státní správy nebo burzovní komisař dověděl, nejpozději však do šesti měsíců ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(4) Pokuta uložená podle odstavce 2 je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(5) Osobám, které porušují pořádek na burzovním shromáždění, může burzovní komisař uložit v blokovém řízení pokutu až do výše 1000 Kčs. Postupuje přitom obdobně podle zvláštních předpisů.¹⁰⁾

(6) Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu České republiky nebo státního rozpočtu Slovenské republiky podle sídla burzy.

⁸⁾ Část třetí zákona ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole.

⁹⁾ Část třetí zákona SNR č. 418/1991 Sb., o státní kontrole.

¹⁰⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

(7) Působnost a pravomoc jiných kontrolních orgánů není těmito ustanoveními dotčena.

ČÁST OSMÁ

ZRUŠENÍ A ZÁNİK BURZY

§ 37

Zrušení burzy

(1) Burza se zrušuje a vstupuje do likvidace:

- a) dnem uvedeným v usnesení valné hromady o zrušení burzy, jinak dnem, kdy bylo usnesení o zrušení burzy přijato,
- b) dnem právní moci rozhodnutí příslušného orgánu státní správy o odnětí povolení k provozování burzy, pokud se v rozhodnutí nestanoví den pozdější.

(2) Dnem zrušení burzy je zakázáno provádět na burze burzovní obchody. Týmž dnem zaniká pravomoc burzovního rozhodčího soudu rozhodovat spory, s výjimkou sporů, kde bylo řízení již zahájeno.

§ 38

Likvidace

(1) Likvidaci majetku burzy provádí likvidátor určený valnou hromadou v rozhodnutí o zrušení burzy nebo jmenovaný příslušným orgánem státní správy v rozhodnutí o odnětí povolení k provozování burzovních obchodů.

(2) Na likvidaci burzy se použijí obdobně ustanovení obchodního zákoníku o likvidaci obchodních společností.

(3) Likvidační zůstatek se rozdělí mezi členy burzy podle poměru jimi dosud splacených členských příspěvků a zápisného, pokud není ve statutu určen jiný způsob rozdělení.

§ 39

Zánik burzy

(1) Burza zaniká dnem výmazu z obchodního rejstříku.

(2) Návrh na výmaz burzy z obchodního rejstříku podává po rozdělení likvidačního zůstatku likvidátor.

ČÁST DEVÁTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 40

(1) Pokud tento zákon nebo statut nestanoví jinak,

řídí se vnitřní poměry burzy ustanoveními obchodního zákoníku o společnostech s ručením omezeným, s výjimkou minimální výše základního jmění, minimální výše vkladu a omezení počtu společníků.

(2) Zmocněncem, členem burzy, burzovním dohodcem, generálním sekretářem burzy, burzovním komisařem a jeho zástupcem může být jen osoba bezúhonná.

(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen za majetkový trestný čin nebo jiný úmyslně spáchaný trestný čin.

§ 41

(1) Na řízení o udělení povolení k provozování burzy podle § 5 až 7, jeho odnětí nebo omezení podle § 35, na řízení o pozastavení burzovních obchodů podle § 34 odst. 2 písm. c) a na postup při ukládání sankcí podle § 36, není-li stanoveno jinak, se vztahuje správní řád.¹¹⁾

(2) O odvolání proti rozhodnutí burzovního komisaře rozhoduje příslušný orgán státní správy. Odvolání proti rozhodnutí ve věcech podle § 34 odst. 2 písm. c) a rozhodnutí o uložení sankcí uvedených v § 36 odst. 1 nemá odkladný účinek.

§ 42

Do doby vydání obecného předpisu o rozhodčím řízení použijí se na řízení před burzovním rozhodčím soudem přiměřeně ustanovení právních předpisů o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku.¹²⁾

§ 43

Zákony národních rad určí příslušné orgány státní správy, jež budou mít působnost podle tohoto zákona.

§ 44

(1) Právnícké osoby, které vznikly přede dnem účinnosti tohoto zákona a které mají ve svém obchodním jménu označení „burza“ nebo provozují činnost uvedenou v § 1, jsou povinny do šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona získat povolení burzy a přizpůsobit své právní poměry tomuto zákonu, jinak je soud i bez návrhu zruší a nařídí jejich likvidaci.

(2) Soud zruší také právníckou osobu, která má ke dni účinnosti tohoto zákona ve svém obchodním jménu označení „burza“ a neprovozuje činnost uvedenou v § 1 nebo činnost uvedenou v jiném burzovním zákoně, pokud nezmění své obchodní jméno do tří měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona.

¹¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

¹²⁾ Zákon č. 98/1963 Sb., o rozhodčím řízení v mezinárodním obchodním styku a o výkonu rozhodčích nálezů.

§ 45

Zrušují se:

1. nařízení č. 79/1903 ř. z., jak se povolávají členové do správ zemědělských burs,
2. zákon č. 69/1922 Sb. z. a n., o plodinové burse

v Bratislavě a o zákazu termínových obchodů s obilím a mlýnskými výrobky na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

§ 46

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

230

Z Á K O N

ze dne 23. dubna 1992

o Federální železniční policii

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Zřizuje se Federální železniční policie (dále jen „železniční policie“).

(2) Železniční policie je ozbrojeným bezpečnostním sborem, který zabezpečuje ochranu železniční dopravy v rozsahu stanoveném tímto zákonem nebo jinými zákony, na celém území České a Slovenské Federativní Republiky, zejména však v obvodu celostátních drah a vleček.¹⁾

(3) Železniční policie při plnění svých úkolů spolupracuje s policejními sbory České a Slovenské Federativní Republiky, s Policií České republiky a Policejním sborem Slovenské republiky (dále jen „policejní sbory“).

HLAVA PRVNÍ

ÚKOLY, ŘÍZENÍ A ORGANIZACE
ŽELEZNIČNÍ POLICIE

§ 2

Úkoly železniční policie

(1) Železniční policie při zabezpečování ochrany železniční dopravy plní zejména tyto úkoly

- a) chrání bezpečnost osob a majetku,
- b) chrání plynulost a bezpečnost železničního provozu, objekty a zařízení,
- c) pátrá po ztracených a odcizených zásilkách a v souvislosti s tím zjišťuje a odhaluje pachatele krádeží, narušování a poškozování zásilek,

d) podílí se na zjišťování a objasňování příčin ohrožování bezpečnosti a plynulosti železničního provozu a spolupůsobí při výkonu státního dozoru na dráhách,

e) spolupůsobí při zajišťování veřejného pořádku, a byl-li porušen, činí opatření k jeho obnovení,

f) spolupodílí se na pátrání po hledaných osobách, zbraních, střelivu, výbušninách, drogách a odcizených věcech,

g) odhaluje a oznamuje příslušným orgánům přestupky,

h) vede evidence a statistiky potřebné k plnění svých úkolů,

ch) spolupracuje s mezinárodními organizacemi.

(2) Zjištěné trestné činy a jejich pachatele oznamuje železniční policie příslušným policejním sborům nebo prokuratuře.

§ 3

Organizace železniční policie

(1) Železniční policie se člení na útvary s územní působností v obvodu celostátních drah a vleček. Útvary zřizuje federální ministerstvo dopravy (dále jen „ministerstvo“).

(2) V železniční policii působí zejména služba ochrany a služba pátrací.

§ 4

Řízení železniční policie

(1) Železniční policie je podřízena ministru dopravy České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „ministr dopravy“).

(2) Organizaci a řízení železniční policie stanoví ministr dopravy.

¹⁾ § 2 odst. 2 a § 22 odst. 4 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb.

(3) V čele železniční policie je ředitel Federální železniční policie (dále jen „ředitel“).

(4) Ředitele jmenuje a odvolává ministr dopravy, jemuž je ředitel z výkonu své funkce odpovědný.

(5) Ředitel stanoví součinnost a věcnou a místní působnost útvarů a služeb železniční policie.

HLAVA DRUHÁ

POVINNOSTI, OPRÁVNĚNÍ A PROSTŘEDKY POLICISTY

Oddíl první

POVINNOSTI POLICISTY

Povinnosti při služebních zákrocích, služebních úkonech a ostatní služební činnosti

§ 5

(1) Policista je při provádění služebních zákroků, služebních úkonů, jakož i při ostatní služební činnosti, povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, pokud to okolnosti dovolují, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a aby zásah do jejich práv překročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem, služebním úkonem nebo jinou služební činností.

(2) Policista je povinen při provádění služebního zákroku, služebního úkonu nebo jiné služební činnosti spojené se zásahem do práv a svobod osob poučit je, pokud to okolnosti případu dovolují, o jejich právech. V opačném případě je poučí dodatečně.

(3) Má-li být provedena osobní prohlídka u ženy, má tato právo požádat, aby tuto prohlídku vykonala policistka, pokud nejde o nutný okamžitý zákrok.

§ 6

(1) Policista je povinen ve službě provést v mezích tohoto zákona služební zákrok, popřípadě učinit jiná opatření nezbytná k provedení služebního zákroku, zejména vyrozumět nejbližší útvar železniční policie nebo policejního sboru, je-li páchán trestný čin nebo přestupek, anebo je-li důvodné podezření z jejich páchání.

(2) Policista je povinen, pokud to dovoluje jeho zdravotní stav a není pod vlivem léků nebo jiných látek, které by snižovaly jeho schopnost jednat, provést i v době mimo službu služební zákrok v mezích tohoto zákona, popřípadě vyrozumět nejbližší útvar železniční policie nebo policejního sboru, je-li páchán trestný čin nebo přestupek, kterými je bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo majetek.

§ 7

Policista není povinen provést služební zákrok, jestliže

- a) k jeho provedení nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a jestliže povaha služebního zákroku takové odborné školení nebo vycvičení vyžaduje,
- b) tomu brání důležitý zájem služby.

§ 8

(1) Policista není povinen provést služební zákrok při výkonu služby z důvodů důležitého zájmu služby, jestliže provádí nebo zajišťuje

- a) operativní činnost pátrací služby,
- b) služební činnost při bezprostředním pronásledování pachatele trestného činu,
- c) služební zákrok pod jednotným velením,
- d) ochranu důležitých objektů, zařízení nebo zásilek,
- e) kurýrní službu, při níž by mohlo dojít k ohrožení včasného předání důležitých zpráv nebo k ohrožení přepravovaných věcí,
- f) služební zákrok nebo služební úkon, jehož nedokončení by mělo vážnější důsledky, než neprovedení nového zákroku nezbytného k odstranění bezprostředního ohrožení.

(2) Při plnění úkolů uvedených v odstavci 1 je policista povinen provést služební zákrok nebo jiné opatření nezbytné k odstranění bezprostředního ohrožení, dovolují-li to okolnosti případu, jestliže je ohrožen vyšší zájem než zájem chráněný úkolem, který plní.

(3) Policista je povinen, dovolují-li to okolnosti případu, zabezpečit vyrozumění příslušného útvaru železniční policie.

§ 9

(1) Policista je při provádění služebního zákroku povinen, pokud to povaha a okolnosti dovolují, použít odpovídající výzvy.

(2) Pokud to povaha služebního zákroku vyžaduje, použije policista před výzvou slov „Jménem zákona!“.

(3) Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího policisty.

(4) Kdo neuposlechne výzvy zakročujícího policisty, může být postižen podle zvláštního zákona.²⁾

§ 10

(1) Policista je povinen při výkonu své pravomoci prokázat svou příslušnost k železniční policii, pokud to povaha a okolnosti služebního zákroku nebo služebního úkonu dovolují.

²⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

(2) Příslušnost k železniční policii prokazuje policista služebním stejnokrojem, který je při výkonu služby označen identifikačním číslem, nebo služebním průkazem nebo odznakem pátrací služby nebo ústním prohlášením „policie“.

(3) Ústním prohlášením „policie“ prokazuje policista svou příslušnost k železniční policii pouze ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují tuto příslušnost prokázat služebním stejnokrojem, služebním průkazem nebo odznakem pátrací služby. Služebním stejnokrojem, služebním průkazem nebo odznakem pátrací služby se policista prokáže ihned, jakmile to okolnosti služebního zákroku dovolí.

§ 11

Ministerstvo stanoví obecně závazným právním předpisem bližší podrobnosti o prokazování příslušnosti policistů k železniční policii.

Oddíl druhý

OPRÁVNĚNÍ POLICISTY

§ 12

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Při plnění úkolů podle tohoto zákona je policista oprávněn požadovat potřebné vysvětlení, listiny a jiné podklady (dále jen „vysvětlení“) od osoby, která může přispět k objasnění důležitých skutečností, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ihned nebo ve stanovenou dobu dostavila na určené místo k sepsání protokolu o podaném vysvětlení.

(2) Každý je povinen požadavku nebo výzvě podle odstavce 1 vyhovět.

(3) Vysvětlení může odepřít osoba, která by jí sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu, jakož i jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pocítovala jako újmu vlastní, způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.

(4) Vysvětlení nesmí být požadováno od osoby, která by jí porušila státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěna.

(5) Policista je povinen osobu předem poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavců 3 a 4 a podat základní údaje o předmětu požadovaného vysvětlení.

(6) Kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku (dále jen „náhrada“). Náhradu poskytuje železniční policie. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání.

(7) Nárok na náhradu podle odstavce 6 zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do tří dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být osoba poučena.

(8) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předvedena na útvar železniční policie k sepsání protokolu o podaném vysvětlení.

(9) Protokol o podaném vysvětlení musí být sepsán s osobou ihned po jejím předvedení; po jeho sepsání policista osobu propustí.

(10) O předvedení sepíše policista úřední záznam.

§ 13

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

(1) Při plnění úkolů podle tohoto zákona je policista oprávněn vyzvat každého, aby prokázal svoji totožnost. Prokázání totožnosti znamená prokázání jména a příjmení, data narození a trvalého, popřípadě přechodného pobytu osoby.

(2) Každý je povinen výzvě podle odstavce 1 vyhovět.

(3) Odmítne-li osoba prokázat svou totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po předchozím poskytnutí potřebné součinnosti k prokázání své totožnosti, je policista oprávněn takovou osobu předvést na útvar železniční policie k provedení služebních úkonů za účelem zjištění její totožnosti a řádného objasnění věci. Po zjištění totožnosti osobu ihned propustí.

(4) Nemůže-li policista totožnost osoby předvedené podle odstavce 3 zjistit na základě sdělených údajů ani v evidencích obyvatel a je-li podezření, že předvedená osoba uvádí nepravdivé údaje ke své osobě, je oprávněn vyzvat tuto osobu, aby strpěla provedení nezbytných služebních úkonů, jako je zejména snímání daktyloskopických otisků, pořizování obrazových záznamů, zevní měření těla a zjišťování zvláštních tělesných znamení. Měření těla a zjišťování zvláštních tělesných znamení provádí osoba stejného pohlaví nebo lékař. Osoba je povinna provedení nezbytných služebních úkonů strpět.

(5) Nezjistí-li policista totožnost osoby do 24 hodin od předvedení, je povinen osobu propustit.

(6) O předvedení a o provedených služebních úkonech sepíše policista úřední záznam.

§ 14

Předvedení

(1) Policista je oprávněn při plnění úkolů podle tohoto zákona za účelem provedení služebních úkonů předvést osobu, která

- a) bezprostředně ohrožuje život nebo zdraví své nebo život nebo zdraví jiných osob nebo majetek,
- b) byla přistižena při spáchání trestného činu,

- c) bezprostředně ohrožuje nebo narušuje bezpečnost a plynulost železničního provozu,
- d) výtržnostmi a jiným nepřístojným chováním narušuje veřejný pořádek a je důvodná obava, že bude v tomto jednání pokračovat,
- e) je hledána pro důvodné podezření ze spáchání trestného činu nebo je po ní vyhlášeno pátrání.

(2) Jestliže osoba předvedená podle odstavce 1 nebo podle § 12 odst. 8 nebyla předána orgánům činným v trestním řízení nebo jiným orgánům, musí být propuštěna ihned po provedení potřebných služebních úkonů, nejpozději však do 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.

(3) Trvají-li potřebné služební úkony po předvedení déle než 12 hodin a nebrání-li tomu závažné důvody a předvedená osoba o to požádá nebo s tím souhlasí, vvrozumí se některá z osob blízkých předvedené osoby, a jde-li o vojáka, nejbližší posádková správa.

(4) Předvedená osoba mladší 18 let musí být propuštěna ihned po provedení potřebných služebních úkonů, nejpozději však do 12 hodin od okamžiku omezení osobní svobody. O jejím předvedení se vvrozumí bez zbytečného odkladu její zákonný zástupce nebo osoba, která nad ní vykonává dohled.

(5) O předvedení a o provedených služebních úkonech sepíše policista úřední záznam.

§ 15

Oprávnění otevřít byt a jiné uzavřené prostory v obvodu celostátních drah a vleček

(1) Je-li důvodná obava, že je ohrožen život nebo zdraví osoby anebo hrozí-li větší škoda na majetku, je policista oprávněn, hrozí-li nebezpečí z prodlení, otevřít byt nebo jiné uzavřené prostory v obvodu celostátních drah a vleček (dále jen „byt“), vstoupit do nich a provést v souladu s tímto zákonem potřebné služební zákroky nebo jiná opatření k odvrácení bezprostředního nebezpečí.

(2) Oprávnění uvedená v odstavci 1 má policista též v případech, vznikne-li důvodné podezření, že se v bytě nachází osoba zemřelá.

(3) K provedení služebních zákroků nebo jiných opatření podle odstavce 1 je policista povinen zajistit přítomnost nezúčastněné osoby. Nemusí tak učinit, hrozí-li nebezpečí z prodlení, zejména je-li ohrožen život, hrozí-li výbuch nebo jiné stejně závažné nebezpečí.

(4) Po provedení služebního zákroku nebo jiného opatření podle odstavce 1 policista neprodleně vvrozumí uživatele bytu a zabezpečí uzavření bytu, nemůže-li to provést uživatel nebo jiná oprávněná osoba.

(5) Otevření bytu nesmí sledovat jiný zájem, než ochranu života nebo zdraví osob, ochranu majetku, ochranu práv a svobod druhých anebo odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti.

(6) O otevření bytu a o provedených opatřeních sepíše policista úřední záznam.

§ 16

Oprávnění k omezení pohybu agresivních osob

(1) Osobě, která fyzicky napadá jinou osobu nebo policistu anebo poškozuje majetek, může být omezena možnost volného pohybu připoutáním pouty k pevně zabudovanému předmětu. Pokud se takového jednání dopustí osoba na útvaru železniční policie, může být připoutána pouze k předmětu k tomu účelu určenému, přitom musí být osobě umožněno sedět.

(2) Omezení volného pohybu může trvat nejdéle dvě hodiny.

(3) O důvodech použití tohoto oprávnění sepíše policista úřední záznam.

§ 17

Oprávnění odebrat zbraň

(1) Policista je oprávněn přesvědčit se, zda předváděná osoba nemá u sebe zbraň nebo jinou věc, jíž by mohla ohrozit život nebo zdraví své nebo jiné osoby, a odebrat ji.

(2) Odebranou zbraň nebo věc podle odstavce 1 je policista povinen vrátit při propuštění předvedené osoby, nebrání-li tomu zákonné důvody.

(3) Zbraní se pro účely tohoto zákona rozumí zbraň střelná, bodná nebo zbraň hromadné účinnosti.

§ 18

Oprávnění zakázat vstup na určená místa

Jestliže to vyžaduje účinné zabezpečení plnění úkolů uvedených v tomto zákoně, je policista oprávněn přikázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval.

§ 19

Oprávnění při zajišťování bezpečnosti železničního provozu, majetku a přepravovaných zásilek

(1) Při zajišťování ochrany bezpečnosti železničního provozu, majetku a přepravovaných zásilek je policista oprávněn

- a) v místech, která nejsou veřejnosti přístupná, kontrolovat vstup a výstup osob, jejich zavazadel a dopravní prostředky,
- b) k prohlídkám zásilek, kontrole dokladů, písemností, dopravních a průvodních listin, zjišťování druhu a množství zboží a dalších skutečností potřebných k posouzení, zda přeprava zboží po železnici v obvodu celostátních drah a vleček se uskutečňuje v souladu s přepravními a tarifními předpisy železnice,
- c) v souvislosti s pátráním po ztracených, zavlčených a odcizených zásilkách se přesvědčit, zda hledaná věc není ve skladištích nebo dopravních prostředcích, popřípadě v jiných prostorech v obvodu celostátních drah a vleček,
- d) po předchozí marné výzvě k vydání věci, vykonat v obvodu celostátních drah a vleček osobní pro-

hlídku pracovníků Československých státních drah, jejich zavazadel jakož i dopravního prostředku v případě důvodného podezření, že osoba u sebe, v zavazadle nebo dopravním prostředku ukrývá věci odcizené ze zásilky nebo z majetku cestujících,

- e) vyloučit ze železniční přepravy osoby a věci, které jsou ze železniční přepravy vyloučené nebo které mohou být přepravované jen za zvláštních podmínek.³⁾

(2) Policisté jsou při plnění úkolů podle tohoto zákona oprávněni k bezplatné přepravě po celostátních drahách, a to i vlaky určenými výlučně pro mezinárodní přepravu, vlaky místenkovými, a to včetně přepravy služebního psa, k jízdě na stanovišti strojvedoucího, ve služebním voze a v nákladním vlaku, jakož i k bezplatnému používání sdělovacích zařízení Československých státních drah a ke vstupu do vyhrazených prostor objektů a zařízení, dopravních prostředků a ostatních prostor v obvodu celostátních drah.

§ 20

Oprávnění při odhalování přestupků

(1) Policista je při odhalování přestupků oprávněn vyžadovat

- opis rejstříku trestů v případech, ve kterých by předchozí trestní postih mohl vést k posouzení skutku jako trestného činu,
- odborná vyjádření od příslušných orgánů,
- lékařské vyšetření včetně odběru krve a moče ke zjištění alkoholu nebo jiné návykové látky,⁴⁾
- ohledání místa přestupku, ohledání věci mající vztah k spáchanému přestupku a v souvislosti s tím zjišťovat a zajišťovat stopy.

(2) Úkonům uvedeným v odstavci 1 písm. c) je osoba povinna se podrobit, jen není-li to spojeno s ohrožením jejího zdraví.

(3) Vyšetření krve osoby podezřelé ze spáchání přestupku musí být provedeno, jestliže o to osoba požádá.

§ 21

Oprávnění k odnětí věci

(1) Policista je oprávněn, po předchozí marné výzvě k vydání, odejmout věc, o níž lze mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí,⁵⁾ nebo může být zabráná.⁶⁾

(2) Nelze odejmout věc, jejíž hodnota je v nápadném nepoměru k povaze přestupku.

(3) O odnětí věci sepíše policista záznam a osobě, již byla věc odňata, vystaví potvrzení o odnětí věci.

(4) Není-li v řízení o přestupku vysloveno propadnutí nebo zabrání věci, je policista věc povinen neprodleně vrátit, pokud ji nepostoupil příslušnému správnímu orgánu, který je o přestupku oprávněn rozhodnout.

Oddíl třetí

POUŽITÍ DONUCOVACÍCH PROSTŘEDKŮ A ZBRANĚ POLICISTOU

§ 22

Použití donucovacích prostředků

(1) Donucovacími prostředky jsou:

- hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobraný,
- slzotvorné prostředky,
- obušek,
- pouta,
- služební pes,
- úder střelnou zbraní,
- hrozba namířenou střelnou zbraní,
- varovný výstřel do vzduchu.

(2) Před použitím donucovacích prostředků je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použito některého z donucovacích prostředků. Od výzvy a výstrahy může upustit jen v případě, že je sám napaden nebo je-li zjevně a bezprostředně ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(3) Použitím donucovacího prostředku má být dosaženo účelu sledovaného služebním zákrokem. Přitom se použije pouze takového donucovacího prostředku, který je nezbytně nutný k překonání odporu osoby, která se dopouští protiprávního jednání.

(4) O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje policista podle konkrétní situace tak, aby osobě, proti které zakročuje, nezpůsobil zřejmě nepřiměřenou újmu.

§ 23

Použití hmatů, chvatů, úderů a kopů sebeobraný, slzotvorných prostředků a obušku

(1) Hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobraný, slzotvorné prostředky a obušek je policista oprávněn použít, aby

³⁾ § 6, 7 a 11 vyhlášky č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 6 zákona ČNR č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

§ 6 zákona SNR č. 46/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

⁵⁾ § 15 zákona ČNR č. 200/1990 Sb.

§ 15 zákona SNR č. 372/1990 Sb.

⁶⁾ § 18 zákona ČNR č. 200/1990 Sb.

§ 18 zákona SNR č. 372/1990 Sb.

- a) zajistil bezpečnost vlastní nebo jiné osoby před protiprávním útokem, není-li po marné výzvě od útoku upuštěno, útok bezprostředně hrozí, trvá nebo podle všech známek bude pokračovat,
- b) zabránil výtržnosti, rvačce, fyzickému napadání osob, úmyslnému poškození majetku, zejména objektů, zařízení nebo dopravního prostředku,
- c) zabránil nebezpečnému jednání, kterým je narušována bezpečnost železničního provozu nebo jinému hrubému jednání, kterým je porušován veřejný pořádek,
- d) zabránil násilnému vstupu nepovolaných osob do uzavřených prostor, střežených objektů, chráněných dopravních prostředků,
- e) předvedl osobu, která klade aktivní odpor.

(2) Hmaty a chvaty sebeobrany, které neohroží zdraví nebo život osoby, je policista oprávněn použít, aby předvedl osobu, která klade pasivní odpor.

§ 24

Použití pout

Pouta je policista oprávněn použít

- a) ke spoutání předváděné osoby, která klade aktivní odpor nebo napadá policistu nebo jiné osoby, po marné výzvě, aby od takového jednání upustila, nebo je-li nebezpečí, že se pokusí o útěk,
- b) ke vzájemnému připoutání dvou či více předváděných osob za podmínek uvedených v písmenu a),
- c) ke spoutání nebo připoutání osob, které se chovají násilně vůči policistovi nebo jiné osobě anebo poškozují majetek.

§ 25

Použití služebního psa

(1) Služebního psa je oprávněn policista použít

- a) aby zajistil bezpečnost vlastní nebo jiné osoby, není-li po výzvě upuštěno od útoku, útok bezprostředně hrozí, trvá nebo podle všech známek bude pokračovat,
- b) aby zabránil výtržnosti, rvačce, fyzickému napadání osob, úmyslnému poškození majetku, zejména objektů, zařízení, dopravních prostředků,
- c) aby zabránil nebezpečnému jednání, kterým je narušována bezpečnost železničního provozu, nebo jinému hrubému jednání, kterým je porušován veřejný pořádek,
- d) aby zabránil násilnému vstupu nepovolaných osob do chráněných nebo střežených objektů nebo na místa, kam je vstup zakázán,
- e) k pronásledování osoby na útěku, která má být předvedena,
- f) aby donutil ukryvající se osobu, která má být předvedena, k opuštění úkrytu,
- g) na hlídání předvedené osoby.

(2) Policista používá služebního psa s náhubkem. Jestliže to povaha a intenzita útoku, popřípadě překonání odporu osoby vyžaduje, použije služebního psa bez náhubku.

§ 26

Použití úderu střelnou zbraní

Úderu střelnou zbraní je policista oprávněn použít v sebeobraně, zpravidla při zápase s útočníkem, dostane-li se do tísně.

§ 27

Použití hrozby namířenou střelnou zbraní

Hrozby namířenou střelnou zbraní je policista oprávněn použít, aby

- a) zajistil bezpečnost vlastní nebo jiné osoby,
- b) zabránil násilnému vstupu nepovolaných osob do chráněných nebo střežených objektů nebo na místa, kam je vstup zakázán,
- c) překonal odpor směřující ke zmaření jeho služebního zákroku.

§ 28

Použití varovného výstřelu do vzduchu

Varovný výstřel do vzduchu je policista oprávněn použít jen v případech, ve kterých je oprávněn použít zbraň.

§ 29

Použití zbraně

(1) Policista je oprávněn použít zbraň jen v těchto případech:

- a) aby v případě nutné obrany odvrátil přímo hrozící nebo trvající útok vedený proti jeho osobě nebo útok na život nebo zdraví jiné osoby,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) nelze-li jinak překonat odpor směřující ke zmaření jeho závažného služebního zákroku,
- d) aby zamezil útěku pachatele zvláště závažného úmyslného trestného činu, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
- e) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje střežený nebo chráněný objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku,
- f) je-li třeba zneškodnit zvíře bezprostředně ohrožující život nebo zdraví osob.

(2) Zbraň se podle odstavce 1 rozumí zbraň střelná, bodná a zbraň hromadné účinnosti.

(3) Použití zbraně policistou v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až e) je přípustné pouze tehdy, jestliže použití donucovacích prostředků by bylo zřejmě neúčinné.

(4) Před použitím zbraně je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použito zbra-

ně. Před použitím střelné zbraně je policista povinen použít též varovný výstřel. Od výstrahy a varovného výstřelu může upustit jen v případě, že je sám napaden, nebo je-li zjevně ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(5) Při použití zbraně je policista povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život jiných osob, a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž služební zákrok směřuje.

§ 30

Povinnosti policisty po použití donucovacích prostředků a zbraně

(1) Jestliže policista zjistí, že při použití donucovacích prostředků došlo ke zranění osoby, je povinen, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření.

(2) Po každém použití zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je policista povinen, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit všechny neodkladné úkony, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

§ 31

(1) Každý služební zákrok, při kterém bylo použito donucovacích prostředků nebo zbraně, je policista povinen bezodkladně hlásit svému nadřízenému.

(2) O použití donucovacích prostředků nebo zbraně je policista povinen podat svému nadřízenému písemné hlášení s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití.

(3) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně anebo jestliže při jejich použití byla způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda jich bylo použito v souladu se zákonem. O výsledku tohoto zjištění sepíše úřední záznam.

(4) Použije-li policista donucovacích prostředků nebo zbraň mimo místo svého služebního působení, ohlásí jejich použití nejbližšímu útvaru železniční policie. Na další postup se přiměřeně vztahují odstavce 2 a 3.

§ 32

Zvláštní omezení

Při služebním zákroku proti zjevně těhotné ženě, osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou a osobě mladší 15 let nesmí policista použít úder a kop sebeobrany, slzotvorné prostředky, obušku, pout, služebního psa, úderu střelnou zbraní a zbraň vyjma případů, jestliže útok těchto osob ohrožuje život a zdraví policisty nebo život a zdraví jiných

osob anebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

§ 33

Služební zákroky pod jednotným velením

(1) Zakročují-li policisté pod jednotným velením, rozhoduje o použití donucovacích prostředků a zbraně za podmínek uvedených v tomto zákoně velitel zakročující jednotky. O použití donucovacích prostředků a zbraně může na místě zákroku rozhodnout též nadřízený tohoto velitele, který tímto rozhodnutím přebírá velení až do ukončení zákroku. Rozhodnutí velitele zakročující jednotky a jeho nadřízeného o použití donucovacích prostředků a zbraně musí být zadokumentováno na zvukovém nebo písemném záznamu.

(2) Na velitele zakročující jednotky, který rozhodl o použití donucovacích prostředků a zbraně, přecházejí povinnosti, které mají jinak po použití těchto prostředků policisté.

HLAVA TŘETÍ

VZTAHY ŽELEZNIČNÍ POLICIE K PRÁVNICKÝM A FYZICKÝM OSOBÁM

§ 34

Každý má právo se obracet na policisty a útvary železniční policie se žádostí o pomoc. Policisté a útvary železniční policie jsou povinny v rozsahu své působnosti tuto pomoc poskytnout.

§ 35

(1) Železniční policie při plnění úkolů stanovených tímto zákonem spolupracuje s právníckými a fyzickými osobami.

(2) Útvary železniční policie jsou oprávněny při plnění svých úkolů požadovat od právníckých a fyzických osob pomoc, podklady a informace.

(3) Právnícké a fyzické osoby jsou povinny požadovanou pomoc, podklady a informace poskytnout, pokud jim v tom nebrání důvody stanovené jinými obecně závaznými právními předpisy.

(4) Útvary železniční policie upozorňují a projednávají s právníckými a fyzickými osobami, které mají objekty a provozují činnost v obvodu celostátních drah, skutečnosti, které se dotýkají jejich činnosti a mohou vést k ohrožení nebo narušení bezpečnosti železničního provozu a veřejného pořádku.

§ 36

(1) Železniční policie spolupracuje s příslušnými drážními správními orgány⁷⁾ a Československými státními dráhami.⁸⁾ V rozsahu nezbytném pro výkon služby se vzájemně informují o případech narušování a oh-

⁷⁾ § 19 a 20 zákona č. 51/1964 Sb., ve znění zákona č. 104/1974 Sb.

⁸⁾ Zákon č. 68/1988 Sb., o organizaci Československé státní dráhy.

rožování bezpečnosti a plynulosti železničního provozu, bezpečnosti objektů, zařízení, zásilek, bezpečnosti života a zdraví osob.

(2) Československé státní dráhy a organizace železniční dopravy, které mají objekty a provozují činnost v obvodu celostátních drah, jsou povinny vytvářet nezbytné podmínky pro činnost železniční policie a projednávat s ní opatření směřující k zajištění ochrany bezpečnosti a plynulosti železničního provozu, zvýšené ochrany objektů a zařízení, dopravních prostředků, zásilek, veřejného pořádku a bezpečnosti osob.

(3) Československé státní dráhy jsou oprávněny požadovat od útvarů železniční policie, aby jejich bezpečnostní opatření a činnost co nejméně nepříznivě ovlivňovaly železniční provoz.

(4) Bližší podrobnosti o spolupráci železniční policie s Československými státními drahami a organizacemi železniční dopravy při zajišťování bezpečnosti železničního provozu a veřejného pořádku v obvodu celostátních drah upraví obecně závazným právním předpisem ministerstvo.

§ 37

Policista je oprávněn v případě nebezpečí ohrožení života a zdraví nebo majetku požádat každého o pomoc. Kdo byl o tuto pomoc požádán, je povinen ji poskytnout. Nemusí tak učinit, jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe nebo osoby blízké, uvedené v § 12 odst. 3, nebo bránil-li tomu jiné důležité okolnosti.

HLAVA ČTVRTÁ

POVOLÁVÁNÍ A VYČLEŇOVÁNÍ VOJÁKŮ K PLNĚNÍ ÚKOLŮ ŽELEZNIČNÍ POLICIE

§ 38

(1) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky může při mimořádné situaci v železničním provozu povolat vojáky v činné službě Železničního vojska k plnění úkolů železniční policie, pokud síly a prostředky železniční policie nebudou dostatečné k zvládnutí této mimořádné situace.

(2) Vojáci v činné službě Železničního vojska povolání podle odstavce 1 mají při plnění úkolů železniční policie stejné povinnosti a oprávnění jako policisté, pokud vláda České a Slovenské Federativní Republiky rozsah těchto povinností a oprávnění neomezí.

§ 39

(1) Vojáci v činné službě Železničního vojska povolání podle § 38 odst. 1 prokazují svou příslušnost k plnění úkolů policejních sborů svým předepsaným stejnokrojem se zevním označením „ŽELEZNIČNÍ POLICIE“, popřípadě i ústním prohlášením nebo průkazem potvrzujícím oprávnění k plnění úkolů železniční policie.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti o prokazování příslušnosti k plnění úkolů železniční policie.

HLAVA PÁTÁ NÁHRADA ŠKODY

§ 40

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc policistům na jejich žádost nebo s jejich vědomím (dále jen „poškozený“). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, postupuje se podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků. Vláda České a Slovenské Federativní Republiky může nařízením stanovit, ve kterých případech a v jakém rozsahu

- a) náleží poškozenému, vedle nároků podle pracovních předpisů, jednorázové mimořádné odškodnění,
- b) se zvyšuje jednorázové odškodnění náležející podle pracovních předpisů pozůstalým po poškozeném, a kdy lze takové odškodnění přiznat osobám, které byly na poškozeného odkázány výživou.

(3) Poškozenému se hradí též škoda na věcech, která mu vznikla v souvislosti s poskytnutou pomocí. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav. Není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Stát hradí i škodu, kterou poškozený způsobil v souvislosti s pomocí poskytnutou policistům.

(5) Stát odpovídá i za škody způsobené železniční policií nebo policistou v souvislosti s plněním jejich úkolů stanovených tímto zákonem. To neplatí, jestliže ke způsobení škody došlo v důsledku protiprávního jednání poškozeného.

(6) Náhradu škody poskytuje za železniční policii a její policisty v zastoupení státu ministerstvo.

HLAVA ŠESTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 41

Společná ustanovení

(1) Celkové početní stavy železniční policie stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Výzbroj, výstroj, zásady výcviku a výkonu služby stanoví ministerstvo.

(3) Ministerstvo rozhodne o objektech v obvodu celostátních drah, kde budou umístěny útvary železniční policie a způsobu jejich užívání.

§ 42

(1) Policisté jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili při plnění

úkolů železniční policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu právnických a fyzických osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanou osobou.

(2) Povinnost mlčenlivosti se vztahuje také na vojáky v činné službě Železničního vojska, povolané k plnění úkolů železniční policie.

(3) Pokud je osoba poučena železniční policií nebo policisty o povinnosti zachovávat mlčenlivost o skutečnostech souvisejících s činností nebo plněním úkolů železniční policie, je povinna uloženou mlčenlivost zachovávat.

(4) Povinnosti mlčenlivosti může zprostit ředitel.

§ 43

(1) Policista je ve služebním poměru k železniční policii.

(2) Na služební poměr policistů se vztahuje zvláštní zákon⁹⁾ s těmito výjimkami:

- a) kde se v tomto zákoně mluví o policejním sboru, rozumí se jím železniční policie,
- b) působnost, která podle tohoto zákona přísluší ministru vnitra České a Slovenské Federativní Republiky, federálnímu ministerstvu vnitra, řediteli policejního sboru a služebním orgánům, přísluší ministru dopravy, ministerstvu, řediteli a orgánům železniční policie v rozsahu stanoveném ředitelem.

(3) Policisté podléhají pravomoci vojenských soudů a ustanovením o trestných činech vojenských.

§ 44

Přechodná ustanovení

(1) Sbor ozbrojené ochrany železnic, zřízený podle dosavadních předpisů, se považuje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za železniční policii. Pokud se v jiných obecně závazných právních předpisech hovoří o Sboru ozbrojené ochrany železnic, rozumí se tím podle povahy věci železniční policie.

(2) Příslušníci Sboru ozbrojené ochrany železnic se stávají dnem účinnosti tohoto zákona policisty železniční policie, pokud se ve lhůtě do 30 dnů od nabytí účinnosti tohoto zákona nerozhodnou jinak. V takovém případě se příslušníci Sboru ozbrojené ochrany

železnic nestávají policisty železniční policie a jejich nároky související se změnou nebo skončením pracovního poměru se posuzují podle dosavadních předpisů. Pro účely úpravy služebního poměru se pracovní poměr příslušníka Sboru ozbrojené ochrany železnic započítává v plném rozsahu.

(3) Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů příslušníků Sboru ozbrojené ochrany železnic, kteří se dnem účinnosti tohoto zákona stanou policisty železniční policie, přecházejí tímto dnem na železniční policii. Podle dosavadních předpisů se posuzují nároky vzniklé z pracovního vztahu přede dnem účinnosti tohoto zákona, právní úkony týkající se změn a skončení pracovního vztahu učiněné přede dnem účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty, které počaly běžet před tímto dnem. Nároky související se skončením pracovního vztahu se posuzují podle dosavadních předpisů, jestliže úkon týkající se skončení pracovního vztahu byl učiněn přede dnem účinnosti tohoto zákona, i když pracovní vztah skončí po tomto dni.

(4) Majetek a závazky Československých státních drah používané a určené pro Sbor ozbrojené ochrany železnic, přecházejí dnem účinnosti tohoto zákona na železniční policii. Způsob a rozsah převodu majetku a závazků stanoví ministerstvo.

§ 45

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1. Ustanovení § 9a, § 9b odst. 1, odst. 2 písm. a) až g), odst. 3 až 6 a § 9c zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb.
2. Ustanovení § 6 odst. 1 písm. e) zákona č. 68/1989 Sb., o organizaci Československé státní dráhy.
3. Ustanovení § 4a vyhlášky ministerstva dopravy č. 52/1964 Sb., kterou se provádí zákon o dráhách, ve znění vyhlášky č. 122/1974 Sb.
4. Výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 4. července 1975 č. j. 15 355/75-025, kterým se stanoví výzbroj a výstroj Sboru ozbrojené ochrany železnic a zásady výcviku a výkonu služby jeho příslušníků (reg. v částce 24/1975 Sb.).

§ 46

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

⁹⁾ Zákon č. 334/1991 Sb., o služebním poměru policistů zařazených ve Federálním policejním sboru a Sboru hradní policie, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

231

ZÁKON

ze dne 23. dubna 1992,

kterým se mění a doplňuje zákoník práce a zákon o zaměstnanosti

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 88/1968 Sb., zákona č. 153/1969 Sb., zákona č. 100/1970 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 72/1982 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 22/1985 Sb., zákona č. 52/1987 Sb., zákona č. 98/1987 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb. a zákona č. 297/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 37 odst. 4 písm. c) se vypouští.

2. § 38 odst. 3 zní:

„(3) Přeložit pracovníka k výkonu práce do jiného místa, než bylo sjednáno v pracovní smlouvě, lze pouze s jeho souhlasem a v rámci organizace, pokud to nezbytně vyžaduje její provozní potřeba. Pracovní úkoly přeloženému pracovníku ukládá, jeho práci organizuje, řídí a kontroluje a pokyny mu k tomu účelu dává příslušný vedoucí pracovník organizační jednotky (útvaru), na jejíž pracoviště byl pracovník přeložen.“

3. § 38 odst. 4 se vypouští; dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.

4. V § 39 se ve větě první vypouští slova „nebo na kterou je možnost takové změny omezena tímto zákoníkem (§ 37 odst. 4 písm. c) a § 38 odst. 4)“.

5. § 41 včetně nadpisu zní:

„§ 41

Účast odborových orgánů při převádění

Pokud organizace pracovníka výjimečně podle § 37 převádí na jinou práci, než odpovídá pracovní smlouvě, a pracovník s takovým opatřením nesouhlasí, může jej organizace převést jen po projednání tohoto opatření s příslušným odborovým orgánem. Projednání není třeba, dokud celková doba převedení nepřesáhla 22 pracovních dnů v kalendářním roce.“

6. § 42 se doplňuje odstavci 4 a 5, které zní:

„(4) Pracovní poměr zaniká smrtí pracovníka.

(5) Pokud nedošlo k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů nebo ke skončení pracovního poměru, zaniká pracovní poměr dnem zániku organizace, u níž je pracovník zaměstnán.“

7. V § 45 odst. 2 se slovo „příštího“ nahrazuje slovem „příslušného“.

8. V § 65 odst. 2 věta druhá a třetí zní: „Organizace s pracovníkem dohodne jeho další pracovní zařazení v organizaci na jinou práci odpovídající jeho kvalifikaci, popřípadě na jinou pro něho vhodnou práci. Jestliže organizace nemá pro pracovníka takovou práci nebo pracovník ji odmítne, je dán výpovědní důvod podle § 46 odst. 1 písm. c); odstupné poskytované pracovníkům při organizačních změnách náleží jen v případě rozvázání pracovního poměru po odvolání z funkce v souvislosti s jejím zrušením v důsledku organizační změny.“

9. Dosavadní text § 73 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novými odstavci 2 až 5, které zní:

„(2) Pracovníci orgánů státní správy, soudů a prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, Kanceláře prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky, Kanceláře Federálního shromáždění, Kanceláře České národní rady, Kanceláře Slovenské národní rady, Úřadu vlády České a Slovenské Federativní Republiky, Úřadu vlády České republiky, Úřadu vlády Slovenské republiky, Státní banky československé, a státních fondů jsou dále povinni:

- a) jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování,
- b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu organizace nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni vedoucím organizace nebo jím pověřeným vedoucím pracovníkem, nestanoví-li zvláštní zákon²⁰⁾ jinak,
- c) v souvislosti s výkonem zaměstnání nepřijímat dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných organizací, v níž jsou zaměstnání nebo na základě právních předpisů a kolektivních smluv,
- d) zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

(3) Pracovníci uvedení v odstavci 2 nesmějí být členy řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob provozujících podnikatelskou činnost; to neplatí pokud do takového orgánu byli vysláni organizací, v níž jsou zaměstnání, a v souvislosti s tímto členstvím nepobírají odměnu od příslušné právnické osoby provozující podnikatelskou činnost.

²⁰⁾ Např. § 54 zákona č. 22/1992 Sb., o Státní bance československé.

(4) Pracovníci uvedení v odstavci 2 mohou vykonávat podnikatelskou činnost jen s předchozím písemným souhlasem organizace, v níž jsou zaměstnáni.

(5) Omezení stanovené v předchozím odstavci se nevztahuje na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou a na správu vlastního majetku.“

10. Za § 74 se vkládá nový § 75, který včetně nadpisu zní:

„§ 75

Výkon jiné výdělečné činnosti

(1) Pracovníci mohou vedle svého zaměstnání vykonávaného v pracovněprávním vztahu vykonávat výdělečnou činnost, která je shodná s předmětem činnosti organizace, v níž jsou zaměstnáni, jen s jejím předchozím písemným souhlasem.

(2) Organizace může udělený souhlas písemně odvolat. V písemném odvolání souhlasu je organizace povinna uvést důvody změny svého rozhodnutí. Pracovník je pak povinen bez zbytečného odkladu výdělečnou činnost skončit způsobem vyplývajícím pro její skončení z příslušných právních předpisů.

(3) Vedoucí organizace a vedoucí pracovníci v jeho přímé řídicí působnosti nesmějí vedle svého zaměstnání vykonávat výdělečnou činnost, která je shodná s předmětem činnosti organizace, v níž jsou zaměstnáni.

(4) Omezení stanovená v odstavcích 1 a 3 se nevztahují na výkon vědecké, pedagogické, publicistické, literární a umělecké činnosti.“

11. V § 82 odst. 1 se připojuje věta: „Organizace uvedené v § 73 odst. 2 jsou povinny vydat pracovní řád.“

12. § 102 odst. 3 zní:

„(3) V kolektivní smlouvě lze pracovníkům organizací, které provozují podnikatelskou činnost, prodloužit nárok na dovolenou o jeden týden nad výměru uvedenou v předchozích odstavcích. Pracovníkům organizací, které neprovozují podnikatelskou činnost, přísluší dovolená o jeden týden delší než výměra uvedená v předchozích odstavcích.“

13. § 115 odst. 3 zní:

„(3) Je-li pracovník převeden na jinou práci, než byla sjednána, protože to vyžadovalo odvrácení živelní události nebo jiné hrozící nehody nebo zmírnění jejich bezprostředních následků [§ 37 odst. 4 písm. b)], přísluší mu mzda podle vykonávané práce, nejméně však ve výši průměrného výdělku, kterého dosahoval před převedením.“

14. V § 121 odst. 1 se ve větě druhé na konci tečka nahrazuje čárkou a připojuje se ustanovení písmene k), které zní:

„k) neprávem přijaté hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání nebo jeho zvýšení, anebo zálohově poskytnuté hmotné zabezpečení, pokud je pracovník povinen ho vrátit na základě vykonatelného rozhodnutí podle zákona o zaměstnanosti.“

15. § 130 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Vymezila-li organizace v písemné dohodě s příslušným odborovým orgánem vážné provozní důvody, pro které organizace nemůže pracovníku přidělovat práci, jde o jinou překážku v práci na straně organizace, při níž přísluší pracovníku náhrada mzdy ve výši 60 % průměrného výdělku. Dohodu podle předchozí věty nelze nahradit rozhodnutím organizace.“

16. V § 150 odst. 2 se ve větě druhé vypouští slova „podle zásad stanovených vládou České a Slovenské Federativní Republiky a“.

17. V § 167 odst. 2 se ve větě druhé vypouští slova „podle zásad stanovených vládou České a Slovenské Federativní Republiky a“.

18. Za § 205c se vkládá nový § 205d, který včetně nadpisu zní:

§ 205d

Zákonné pojištění odpovědnosti organizace za škodu

(1) Organizace zaměstnávající alespoň jednoho pracovníka jsou pro případ své odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání pojištěny (dále jen „zákonné pojištění“) u pojišťoven, o kterých to stanoví zákony národních rad. To se nevztahuje na organizace, které mají podle zákona postavení státního orgánu.

(2) Zákony národních rad upraví způsob úhrady případné majetkové újmy vzniklé pojišťovně provozováním zákonného pojištění.

(3) Bližší podmínky a sazby pojistného stanoví vyhláškou ministerstvo financí České republiky a ministerstvo financí Slovenské republiky.

(4) Pokud při zániku organizace nepřejdou práva a povinnosti z pracovněprávního vztahu na jinou organizaci, má poškozený (pozůstalý) právo přímo vůči pojišťovně, aby mu škodu nahradila v témže rozsahu, v jakém by mu ji byla povinna nahradit sama pojištěná organizace.

(5) V rozsahu, v jakém se na organizaci vztahuje zákonné pojištění, zaniká její povinnost sjednat smluvní pojištění podle zvláštních předpisů.²¹⁾

19. V § 242 odst. 2 se tečka za první větou nahrazuje čárkou a připojují se slova „popřípadě zvláštní zákon.“

20. § 249 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

²¹⁾ Například § 23 odst. 1 část věty za středníkem zákona ČNR č. 128/1990 Sb., o advokacii, § 19 odst. 1 věta druhá zákona SNR č. 129/1991 Sb., o komerčních právnících.

„(4) Zanikne-li organizace v souvislosti s přeměnou na jinou formu organizace, přecházejí práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů v plném rozsahu na organizaci nově vzniklou, pokud zákon nestanoví jinak.“²²⁾

21. V § 251 druhá věta zní: „Provádí-li se však při zrušení organizace její likvidace,²³⁾ má tuto povinnost likvidátor; pokud likvidátor ke dni skončení likvidace neuspokojí nároky pracovníků organizace, která má podle zákona postavení státního orgánu, má tuto povinnost stát.“

22. § 272 se doplňuje odstavcem 7, který zní:

„(7) V organizacích, které nejsou v působnosti odvětvových ústředních orgánů, se na práva a povinnosti vyplývající z ustanovení § 74 písm. f), § 95 odst. 2, § 105 odst. 4, § 133 odst. 6, § 150 odst. 2 a § 167 odst. 2 použijí přiměřeně pracovněprávní předpisy vydané pro organizace s obdobnou činností.“

23. § 275 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Pro účely náhrady za ztrátu na výděлку (§ 194 a 195) a v dalších případech, kdy se pro účely náhrady škody vychází z průměrného měsíčního čistého výděлку pracovníka, se tento výdělek zjišťuje z průměrného měsíčního hrubého výděлку odečtením daně ze mzdy podle sazby příslušné pro pracovníka v měsíci, v němž vznikl nárok na náhradu.“

Čl. II

Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 305/1991 Sb. a zákona č. 578/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 se vypouští slova „nebo mezinárodní smlouva, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána,“.

2. § 2 odst. 3 zní:

„(3) Povolení k zaměstnání se nevyžaduje k zaměstnávání cizince (osoby bez státní příslušnosti),

a) kterému bylo přiznáno postavení uprchlíka,²⁶⁾ jestliže

1. dovršil dobu tří let pobytu na území České a Slovenské Federativní Republiky, nebo

2. uzavřel manželství s občanem, který má státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky, pokud toto manželství trvá, nebo

3. má alespoň jedno dítě, které má státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky,

b) kterému bylo uděleno povolení k trvalému pobytu

na území České a Slovenské Federativní Republiky,

c) který je rodinným příslušníkem člena diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo rodinným příslušníkem zaměstnance mezinárodní vládní organizace se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky, pokud je mezinárodní smlouvou sjednanou jménem vlády České a Slovenské Federativní Republiky zaručena vzájemnost.“

3. § 2 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Obdobně jako k přijetí do zaměstnání se povolení k zaměstnání vyžaduje též, má-li cizinec (osoba bez státní příslušnosti) vykonávat práci na území České a Slovenské Federativní Republiky v pracovním vztahu k zahraničnímu zaměstnavateli, který ho k výkonu této práce vyslal na základě obchodní nebo jiné smlouvy uzavřené s tuzemskou právnickou nebo fyzickou osobou.“

4. V § 3 odst. 2 písm. a) se za slovo „prognózy“ vkládají slova „a strategii“.

5. § 5 zní:

„§ 5

(1) Zprostředkování zaměstnání může provádět též za úhradu právníká nebo fyzická osoba, jestliže má k takové činnosti povolení.²⁾ Při zprostředkování zaměstnání za úhradu může být vybírán od zaměstnavatele nebo od občana přiměřený poplatek určený v povolení, vyjadřující skutečné výdaje související se zprostředkováním zaměstnání.

(2) Výše poplatku za zprostředkování zaměstnání za úhradu podle odstavce 1 se určuje na základě sazebníku poplatků stanoveného nebo schváleného příslušným státním orgánem.²⁾

(3) Za zprostředkování zaměstnání za úhradu podle odstavce 1 se nepovažuje zveřejňování nabídek zaměstnání za úhradu ve sdělovacích prostředcích, kdy není prováděna přímá zprostředkovatelská činnost mezi zaměstnavateli a občany.

(4) V souvislosti se zprostředkováním zaměstnání se zakazují jakékoli srážky ze mzdy nebo jiné odměny poskytované zaměstnanci za vykonanou práci, ve prospěch jiné osoby, která zaměstnání zprostředkovala; to platí obdobně o provádění srážek ve prospěch zaměstnavatele v souvislosti s přijetím zaměstnance do zaměstnání nebo příslibem zachování jeho zaměstnání.“

6. V § 8 odst. 1 se na konci připojuje tato věta: „Osobní údaje o uchazeči o zaměstnání lze sdělovat jen

²²⁾ Například zákon č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů.

²³⁾ Například zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání.

²⁶⁾ Zákon č. 498/1990 Sb., o uprchlících.

pro účely zprostředkování zaměstnání, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.“.

7. V § 10 odst. 1 se na konci připojuje tato věta: „Obdobně je možno postupovat v případech, kdy uchazeč o zaměstnání dosud žádnou kvalifikaci nezískal.“.

8. V § 15 odst. 1 písm. b) zní:

„b) docházce dětí do předškolního zařízení a v povinné školní docházce dětí.“.

9. V § 16 odst. 7 se slova „kterému bylo poskytováno hmotné zabezpečení po podpůrčí dobu,“ nahrazují slovy „po uplynutí podpůrčí doby“.

10. Dosavadní text § 16a se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Podle odstavce 1 se postupuje obdobně, bylo-li uchazeči o zaměstnání poskytnuto odstupné nebo odchodné v době poskytování hmotného zabezpečení nebo po uplynutí této doby. Uchazeč o zaměstnání je v takovém případě povinen vrátit poskytnuté hmotné zabezpečení odpovídající době poskytnutého odstupného nebo odchodného.“.

11. § 19 odst. 2 zní:

„(2) Zaměstnavatel oznamuje do pěti kalendářních dnů příslušnému územnímu orgánu práce volná pracovní místa a jejich charakteristiku a neprodleně, nejpozději do pěti kalendářních dnů, oznamuje i obsazení těchto míst. Volnými pracovními místy se rozumí nově vytvořená nebo uvolněná pracovní místa, na která zaměstnavatel zamýšlí získat zaměstnance.“.

12. § 20 se doplňuje odstavci 3 a 4, které zní:

„(3) Jestliže zaměstnavatel v souvislosti s přechodem na nový podnikatelský program nemůže zabezpečit pro zaměstnance práci v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby a v zájmu předejít nebo omezit uvolňování zaměstnanců omezí po dohodě s územním orgánem práce na přechodnou dobu nepřesahující šest měsíců svou provozní činnost a v důsledku toho nebude přidělovat práci v rozsahu nejméně 10 % stanovené týdenní pracovní doby, přísluší mu na základě této dohody příspěvek k částečné úhradě náhrady mzdy poskytované zaměstnancům podle pracovních předpisů.“.

(4) V dohodě, kterou zaměstnavatel v souvislosti s omezením provozní činnosti podle odstavce 3 sjednává s územním orgánem práce za podmínek stanovených příslušnými státními orgány republik, o nichž to stanoví zákony národních rad,²⁾ se uvede zejména

- rozsah a doba omezení provozní činnosti zaměstnavatele,
- počet zaměstnanců a jejich okruh (vybrané profese), kterých se omezení provozní činnosti bude týkat,
- výše příspěvku zaměstnavateli, popřípadě podmínky jeho vrácení územnímu orgánu práce,

d) organizační opatření zaměstnavatele směřující k tomu, aby opět zahájil provozní činnost v plném rozsahu.“.

13. V § 28 se slova „občanských zaměstnanců“ nahrazují slovy „civilních složek“.

14. V § 31 odst. 1 a 3 se vypouští ustanovení písmena a); zároveň se zrušuje označení písmena b).

15. § 31 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky v dohodě s ministerstvem pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky a ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské republiky v dohodě s ministerstvem hospodářství Slovenské republiky mohou stanovit vyhláškami bližší podmínky postupu při sjednávání dohod podle § 20 odst. 3 a 4.“.

Čl. III

1. Převedení pracovníka na jinou práci nebo přeložení do jiného místa výkonu práce, k nimž došlo podle ustanovení § 37 odst. 4 písm. c) a § 38 odst. 3 a 4 zákona práce přede dnem účinnosti tohoto zákona bez souhlasu pracovníka, pozbývá účinnosti nejpozději uplynutím doby 15 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona, pokud se organizace s pracovníkem nedohodne jinak.

2. Pracovník uvedený v ustanovení § 73 odst. 2 zákona práce, který ke dni účinnosti tohoto zákona vykonává podnikatelskou činnost, je povinen nejpozději do 15 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona požádat písemně organizaci o udělení souhlasu k výkonu takové činnosti. Organizace je povinna do jednoho měsíce ode dne podání této žádosti pracovníku písemně sdělit, zda souhlas uděluje či nikoliv; není-li pracovníku takový souhlas udělen nebo pracovník ve lhůtě podle předchozí věty o souhlas nepožádal, je povinen bez zbytečného odkladu takovou činnost skončit způsobem vyplývajícím z příslušných právních předpisů, pokud neučinil právní úkon směřující ke skončení pracovního vztahu v organizaci, v níž je zaměstnán. Pokud se organizace ve stanovené lhůtě k žádosti pracovníka písemně nevyjádří, má se za to, že uděluje souhlas k takové činnosti.

3. Pracovník uvedený v ustanovení § 73 odst. 2 zákona práce, který ke dni účinnosti tohoto zákona je členem řídicího nebo kontrolního orgánu právnické osoby provozující podnikatelskou činnost a nebyl do takového orgánu vyslán organizací, v níž je zaměstnán, je povinen bez zbytečného odkladu toto členství ukončit způsobem vyplývajícím z příslušných právních předpisů, pokud neučinil právní úkon směřující ke skončení pracovního vztahu v organizaci, v níž je zaměstnán.

4. Pracovník organizace, který ke dni účinnosti tohoto zákona vykonává vedle pracovního vztahu výdělečnou činnost, která je shodná s předmětem činnosti organizace, v níž je zaměstnán (§ 75 odst. 1 zákona práce), je povinen nejpozději do 15 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona požádat písemně organizaci

o udělení souhlasu k výkonu takové činnosti. Organizace je povinná do jednoho měsíce ode dne podání této žádosti pracovníku písemně sdělit, zda souhlas uděluje či nikoliv; není-li pracovníku takový souhlas udělen nebo pracovník ve lhůtě podle předchozí věty o souhlas nepožádal, je povinen bez zbytečného odkladu takovou činnost skončit způsobem vyplývajícím z příslušných právních předpisů, pokud neučinil právní úkon směřující ke skončení pracovněprávního vztahu v organizaci, v níž je zaměstnán. Pokud se organizace ve stanovené lhůtě k žádosti pracovníka písemně nevyjádří, má se za to, že uděluje souhlas k takové činnosti.

5. Vedoucí organizace a vedoucí pracovníci v jeho přímé řídicí působnosti, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají vedle svého zaměstnání činnost, která je shodná s předmětem činnosti organizace, v níž jsou zaměstnáni (§ 75 odst. 3 zákoníku práce), jsou povinni po dni účinnosti tohoto zákona bez zbytečného odkladu takovou činnost skončit způsobem vyplývajícím z příslušných právních předpisů, pokud neučinili právní úkon směřující ke skončení pracovněprávního vztahu v organizaci, v níž jsou zaměstnáni.

6. Příspěvek pracovníkům k částečnému vyrovnání poklesu mzdy podle vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 347/1991 Sb., ve znění vyhlášky č. 2/1992 Sb. a vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské republiky č. 407/1991 Sb., ve znění vyhlášky č. 36/1992 Sb., na který vznikl nárok přede dnem účinnosti tohoto zákona, se poskytuje podle dosavadních předpisů nejdéle do 30. června 1992. Po dobu poskytování tohoto příspěvku nelze použít ustanovení § 130 odst. 3 zákoníku práce.

7. Povinné smluvní pojištění, které vzniklo podle zvláštních předpisů přede dnem 1. 1. 1993, zaniká dnem 31. 12. 1992 v rozsahu, v jakém se na organizaci vztahuje zákonné pojištění podle § 205d zákoníku práce, pokud nezanklo již před tímto dnem.

8. Podle dosavadního ustanovení § 251 zákoníku práce se řídí povinnost uspokojit nároky pracovníků zrušené organizace, pokud jde o nároky na náhradu škody při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, na jejichž uspokojování se nevztahuje zákonné pojištění podle tohoto zákona nebo povinné smluvní pojištění podle zvláštních předpisů.

9. Nejde-li o nároky na náhradu škody při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, podle dosavadního ustanovení § 251 zákoníku práce se řídí povinnost uspokojit nároky pracovníků zrušené organizace, které vznikly přede dnem účinnosti tohoto zákona.

10. Ustanovením § 2 odst. 4 zákona o zaměstnanosti není dotčeno vykonávání práce cizincem (osobou bez státní příslušnosti) na území České a Slovenské Federativní Republiky na základě obchodní nebo jiné smlouvy uzavřené přede dnem účinnosti tohoto zákona.

11. Podle ustanovení § 16a odst. 2 zákona o zaměstnanosti se postupuje, vznikl-li nárok na hmotné zabezpečení uchazečům o zaměstnání nejdříve dnem účinnosti tohoto zákona.

12. Skončení pracovních poměrů vzniklých před 1. lednem 1989 na dobu určitou nebo s účinností před tímto dnem na dobu určitou změněných vzhledem k přidělení podnikového nebo služebního bytu, bytu vystavěného v podnikové bytové výstavbě z vlastních volných prostředků podniku a bytu přiděleného ve státním zájmu se od účinnosti tohoto zákona posuzuje podle stejných ustanovení zákoníku práce jako skončení ostatních pracovních poměrů sjednaných na dobu určitou.

Čl. IV

(1) Zrušují se:

1. § 4 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 223/1988 Sb., kterým se provádí zákoník práce.
2. § 16 nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 121/1990 Sb., o pracovněprávních vztazích při soukromém podnikání občanů, ve znění nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 14/1991 Sb.
3. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 406/1991 Sb., o prodloužení dovolené na zotavenou v organizacích, které neprovozují podnikatelskou činnost.
4. Nařízení vlády České republiky č. 343/1991 Sb., o prodloužení dovolené na zotavenou pracovníkům organizací, které neprovozují podnikatelskou činnost.
5. Nařízení vlády Slovenské republiky č. 352/1991 Sb., o prodloužení dovolené na zotavenou pracovníkům organizací, které neprovozují podnikatelskou činnost.
6. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 17/1978 Sb., o úhradě pojistného z pojistných smluv uzavíraných o pojištění osob socialistickými organizacemi.
7. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 347/1991 Sb., o zabezpečení pracovníků organizací, kteří pracují po kratší pracovní dobu pro přechodné odbytové a finanční potíže, ve znění vyhlášky č. 2/1992 Sb.
8. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské republiky č. 407/1991 Sb., o zabezpečení pracovníků organizací, kteří pracují po kratší než stanovenou týdenní pracovní dobu z důvodů přechodných odbytových a finančních potíží organizací, ve znění vyhlášky č. 36/1992 Sb.

(2) Ke dni 1. 1. 1993 se zrušuje § 68 a 78 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

Čl. V

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákoníku práce a zákona o zaměstnanosti, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Ustanovení § 205d zákoníku práce nabývá účinnosti dnem 1. 1. 1993.

232

ZÁKON

ze dne 27. dubna 1992

o policejních vysokých školách a o zřízení Policejní akademie

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Policejní vysoké školy

§ 1

(1) Policejní vysoká škola je vysokou školou v působnosti federálního ministerstva vnitra nebo ministerstva vnitra České republiky anebo ministerstva vnitra Slovenské republiky (dále jen „příslušné ministerstvo vnitra“).

(2) Vysokoškolské vzdělávání v oboru bezpečnostní služby¹⁾ se uskutečňuje na policejních vysokých školách.

§ 2

Na policejní vysokou školu se vztahuje zákon o vysokých školách,²⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 3

(1) Policejní vysoká škola v působnosti federálního ministerstva vnitra se zřizuje, slučuje, rozděluje a zrušuje zákonem Federálního shromáždění; stejným způsobem se stanoví její název a sídlo.

(2) Policejní vysoká škola v působnosti ministerstva vnitra České republiky se zřizuje, slučuje, rozděluje a zrušuje zákonem České národní rady, policejní vysoká škola v působnosti ministerstva vnitra Slovenské republiky se zřizuje, slučuje, rozděluje a zrušuje zákonem Slovenské národní rady; stejným způsobem se stanoví jejich název a sídlo.

§ 4

(1) Fakulty policejní vysoké školy zřizuje, slučuje, rozděluje, zrušuje a jejich název a sídlo stanoví akademický senát policejní vysoké školy se souhlasem příslušného ministerstva vnitra, v jehož působnosti je policejní vysoká škola.

(2) Děkana fakulty policejní vysoké školy jmenuje z jejich profesorů a docentů na návrh akademického senátu fakulty, a stejným způsobem z funkce odvolává, ministr, který stojí v čele příslušného ministerstva vnitra, v jehož působnosti je policejní vysoká škola.

(3) Počet pracovníků policejní vysoké školy a pracovníků jejích fakult stanoví na návrh akademického senátu této policejní vysoké školy ministr, který stojí v čele příslušného ministerstva vnitra, v jehož působnosti je policejní vysoká škola.

§ 5

(1) Příslušné ministerstvo vnitra, v jehož působnosti je policejní vysoká škola, vykonává při vzdělávání v oboru bezpečnostní služby působnost ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky nebo ministerstva školství, mládeže a sportu Slovenské republiky, s výjimkou vydávání právních předpisů k provedení zákona o vysokých školách.

(2) Statut policejní vysoké školy registruje³⁾ příslušné ministerstvo vnitra, v jehož působnosti je policejní vysoká škola po projednání s ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, má-li policejní vysoká škola sídlo v České republice, nebo

¹⁾ § 31 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

²⁾ Zákon č. 172/1990 Sb.

³⁾ § 28 zákona č. 172/1990 Sb.

s ministerstvem školství, mládeže a sportu Slovenské republiky, má-li policejní vysoká škola sídlo ve Slovenské republice.

(3) Působnost ministra školství, mládeže a tělovýchovy České republiky nebo ministra školství, mládeže a sportu Slovenské republiky podle zákona o vysokých školách vykonává ve vztahu k policejním vysokým školám ministr, který stojí v čele příslušného ministerstva vnitra, v jehož působnosti je policejní vysoká škola.

§ 6

Příslušnost akreditační komise,⁴⁾ Rady vysokých škol, delegování zástupců do Rady vysokých škol⁵⁾

a působnost právních předpisů vydaných k provedení zákona o vysokých školách⁶⁾ se ve vztahu k policejní vysoké škole a její fakultě řídí sídlem policejní vysoké školy a její fakulty.

Policejní akademie

§ 7

(1) Zřizuje se policejní vysoká škola v působnosti federálního ministerstva vnitra s názvem Policejní akademie.

(2) Sídlem Policejní akademie je Praha.

§ 8

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

233

ZÁKON

ze dne 28. dubna 1992

o použití přebytku státního rozpočtu federace za rok 1991

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Přbytek státního rozpočtu federace za rok 1991, vykázaný ve výši 6 389 460 tis. Kčs, bude použit takto:

1. na úhradu poloviny odložených odvodů z objemu mezd a odměn zemědělských organizací za listopad a prosinec 1991 formou dotací státním rozpočtům České republiky a Slovenské republiky ke krytí schodků jejich rozpočtového hospodaření v roce 1991

	2 275 831 tis. Kčs
v tom: České republice	1 342 059 tis. Kčs
Slovenské republice	933 772 tis. Kčs,
2. na řešení platební neschopnosti státní organizace ČSD z roku 1991

	2 000 000 tis. Kčs,
--	---------------------

3. na částečnou úhradu úvěru poskytnutého Investiční bankou státní organizaci ČSD

	1 200 000 tis. Kčs,
--	---------------------
4. na vytvoření rezervy ve zvláštních účelových prostředcích v rámci státních finančních aktiv federace z toho:

a) na krytí ztrát československých podniků v důsledku embarga vůči Iráku	800 000 tis. Kčs,
b) na úhradu nezbytných rozpočtově nezajištěných potřeb federace na základě schválení vlády České a Slovenské Federativní Republiky	113 629 tis. Kčs.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

⁴⁾ § 17 zákona č. 172/1990 Sb.

⁵⁾ § 16 zákona č. 172/1990 Sb.

⁶⁾ § 35 zákona č. 172/1990 Sb.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ**o opravě chyb****v příloze č. 2 zákona č. 222/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, v českém vydání**

V příloze č. 2 název přílohy má správně znít „Seznam služeb podléhajících sazbě daně 23 %“; v hlavičce tabulky mají slova „Název zboží“ správně znít „Název služby“.

Redakce

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.